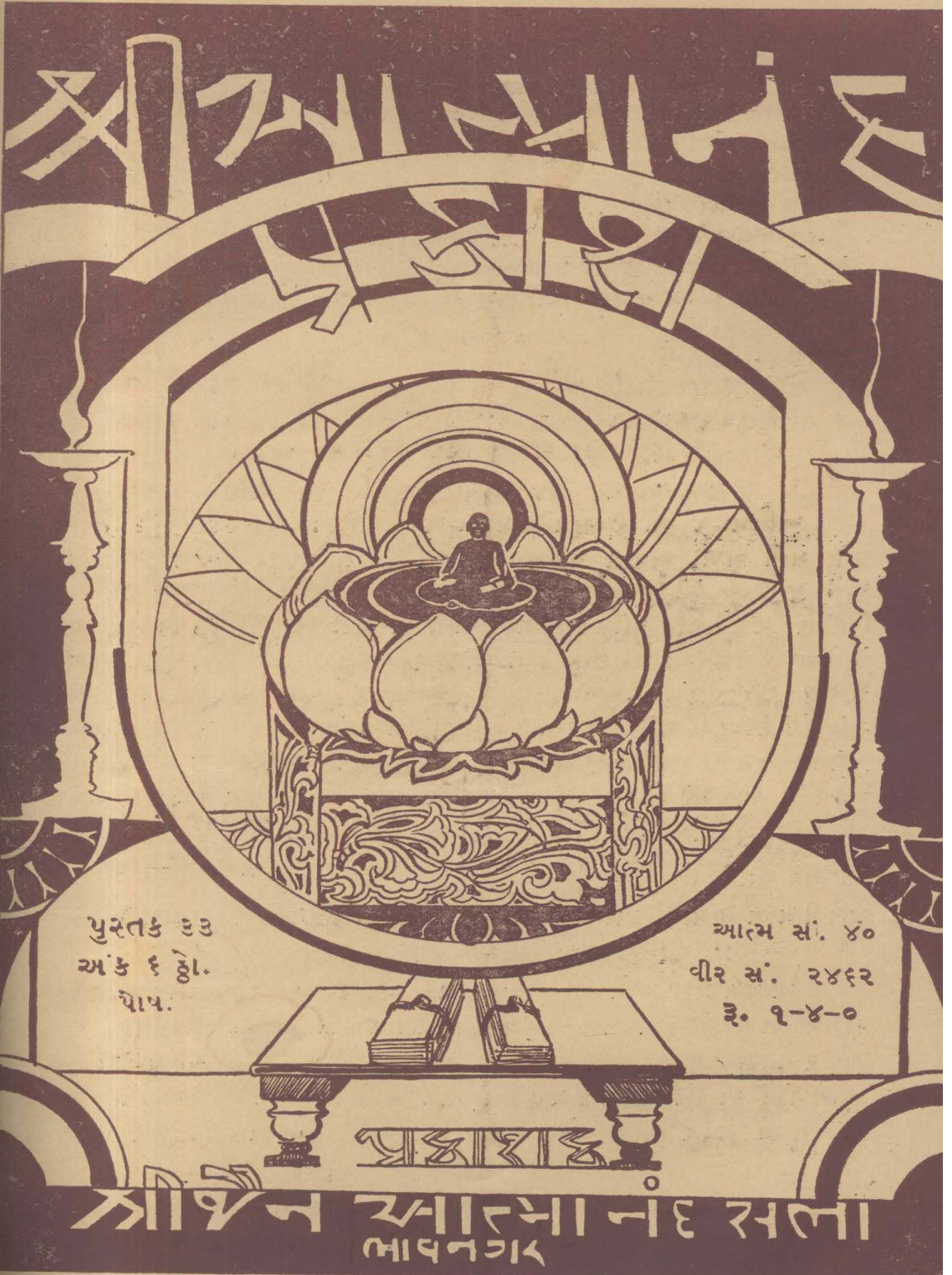

વિષય-પરિચય.

૧ વીતરાગ સ્તુતિ-ભાષાનુવાદ. (ડૉ. ભગવાનદાસ મનસુખભાઈ.)...	... ૧૨૭
૨ સત્યજ્ઞાનનું રહસ્ય ... (અનુવાદ)...	... ૧૩૦
૩ વૈશાલી. ... (રા. સુશીલ) ..	... ૧૩૩
૪ વિવિધ વિચારશ્રેણી ... (રાજપાળ મગનલાલ વોરા)...	... ૧૪૦
૫ આત્મકલ્યાણના સાધન ... (અનુ. વિદુલદાસ મૂ. શાહ.) ..	... ૧૪૨
૬ શ્રી આત્મારામજી શતાબ્દિ લેખમાળા (૧) ...	... ૧૪૬
૭ વીસમીસદીના પ્રભાવક જ્યોતિર્વર ...	... ૧૪૭
૮ ચર્યાપત્ર-એક ખુલાસો ...	... ૧૫૦
૯ સ્વીકાર-સમાલોચના. ...	... ૧૫૧

શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામીવિરચિત -

શ્રી બૃહત્ કલ્પસૂત્રમ -

(મૂળ, ભાષ્ય, ટીકા સહિત પુસ્તક ૧ હું પીઠિકા.)

અતિમાન્ય આ છેદસૂત્રનો પ્રથમ ભાગ પ્રાચીન ભંડારોનો અનેક લિખિત પ્રતો સાથે રાખી અથાગ પરિશ્રમ લઈ મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ અને મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંશોધન કરી તૈયાર કરેલ છે. નિરંતર ઉપયોગી ધાર્મિક રીતરિવાજોની પરિપાટી અને પરંપરા વિસરાતી જાય છે તેવા કાળમાં આ પ્રકાશન કેવું આવકારદાયક થઈ પડે છે તે તેનાં વાચકો સમજી શકે તેવું છે. આ સૂત્રના પ્રકાશનના પ્રારંભમાં તેની ઉપયોગિતા શું છે ? છેદસૂત્ર માટે જૈન સમાજની શું માન્યતા છે ? તે માટે મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે પ્રાસંગિક નિવેદન સર્વ કોઈ સમજી શકે તે માટે ગુજરાતી ભાષામાં વિદ્વત્તાપૂર્ણ આપેલ છે. પ્રસ્તાવના વિગેરે સર્વ કોઈ સમજી શકે માટે ગુજરાતીમાં આપેલ છે. કિંમત રૂ. ૪-૦-૦ પોસ્ટેજ બાર આના.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

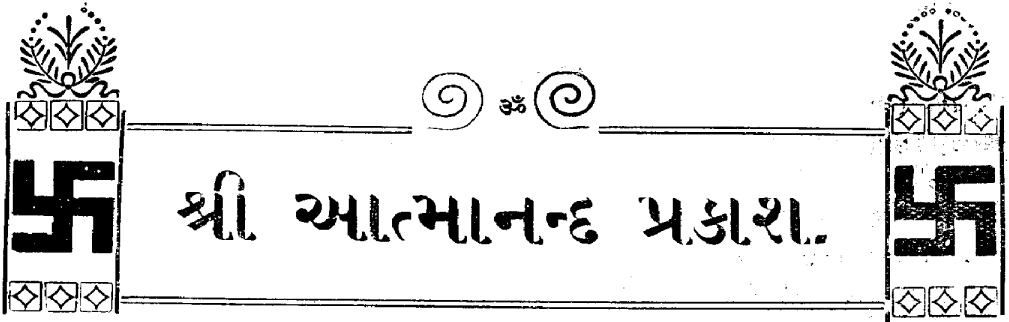
જલદી નામ નોંધાવો. આ લાભ પાછળથી મળશે નહિં. થોડી નકલો સીલીકે છે

“ શ્રી ત્રિપષ્ટિગત્તાકા પુરૂષ ચરિત્ર મૂળ. ”

આગળ પ્રકટ થયેલની અશુદ્ધિઓને શોધી શુદ્ધ સંશોધન કરી ઉંચા કાગળો, શાસ્ત્રી સુંદર ટાઈપમાં નિષ્ણયસાગર પ્રેસમાં છપાય છે. શ્રી પ્રથમ પર્વ કાગળ શુદ્ધ ૨ ના રોજ પ્રસિદ્ધ થશે. પ્રથમથી ગ્રાહક થનાર પાસેથી બધા પર્વો મુદ્દલ કિંમતે આપવામાં આવશે કેટલાક ગ્રાહકોના નામ નોંધાઈ ગયેલા છે. વ્યાખ્યાન માટે, ભંડાર માટે પ્રત આકારે તેમજ લાઇબ્રેરી અને ગૃહસ્થ માટે ઓક આકારે છપાવેલ છે જે સાઈઝ જોવે તે સ્પષ્ટ લખી જણાવવું

પાછળ ગ્રાહક થનારને સીલીકમાં હશે તો જ બધા પર્વ મળી શકશે.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

નમો વિશુદ્ધધર્માય, સ્વરૂપપરિપૂર્તયે ।

નમો વિકારવિસ્તાર-ગોચરાતીતમૂર્તયે ॥ ૧ ॥

“ સંપૂર્ણ જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રાદિ વિશુદ્ધ ધર્મવાળા,
સ્વસ્વરૂપની પૂર્ણતાને પામેલા અને વિકારોના સમૂહનો પાર
પામેલા-એવા જે કોઈ મહાત્મા હોય તેને નમસ્કાર હો. ”

ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૩૩ { વીર સં. ૨૪૬૨. પૌષ આત્મ સં. ૪૦. { અંક ૬ ટો.

શ્રી વીતરાગ સ્તવ-ભાષાનુવાદ.

૫૪ પ્રકાશ.

પ્રતિપક્ષનિરાસ.*

વંશસ્થ-દંદ્રવંશા.

નેત્રો પ્રતિ સ્વામિ ! સુધાંજના સમા, લાવણ્ય-પુણ્યા તનુવંત આપમાં;

મધ્યસ્થતાયે દુઃખ અર્થ થાય છે, તો દ્રેષથી નિન્દનની શો વાત છે ? ૧

* શ્રી વીતરાગ દેવનો કોઈ પ્રતિપક્ષી-વિરુદ્ધપક્ષી-શત્રુ છે નહિ-હોઈ શકે જ નહિ, એમ
અત્રે શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીએ સુંદર અને માર્મિક યુક્તિપુરઃસર પ્રતિપાદન કરી બતાવ્યું છે.

૧ હે ભગવન્ ! તારા પ્રત્યે મધ્યસ્થતા-તટસ્થતા-ઉદાસીનતા-ઉપેક્ષા રાખવી તે પણ
દુઃખદાયક થાય છે, (કારણ કે સહદેવના શરણ વિના ભવભ્રમણ દુઃખનો અંત ન આવે),
તે પછી દ્રેષપૂર્વક તારી નિન્દા કરે તેના દુઃખનું તો પૂછવું જ શું ? તાત્પર્ય કે તારી
નિન્દા કરવા યોગ્ય નથી એટલું જ નહિ પણ તારા પ્રત્યે માધ્યસ્થ પણ રાખવા યોગ્ય
નથી, એકાંત ભક્તિ જ કર્તવ્ય છે.

૧૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તહારો ય હે નાથ ! વિપક્ષ વર્તતો, ને ક્રોધ આદિથી વિહુમ તે થતો;
 એ કિંવદન્તી પણ અત્ર સાંભળી, વિવેકીઓ જીવન શું ધરે વળી ? ૨
 વિરક્ત જે તે પ્રતિપક્ષ વર્તતો, તો તેહ તો તાત ! પ્રતીત તું થતો;
 જે રાગી તો તે ન વિપક્ષ તુજનો, ખદોત શું હોય વિપક્ષ સૂર્યનો ? ૩
 અનુત્તરે તે જલવસત્તમે અહા ! તહારા પ્રભો ! યોગતણી કરે સ્પૃહા;
 તો યોગમુદ્રાહીન અન્ય લોકની, શી પૂછચી વાત જ તે સંબંધની ? ૪
 તને અમે નાથપણે સ્વીકારીએ, તને સ્તવીએ, તુજને ઉપાસીએ;
 ત્રાતા તુંહીથી પર કોઈ છે નહિં, શું બોલીયે શું કરીયે અમે અહીં ! ૫
 મલિન આચાર સ્વયં ધરાવતા, પ્રતારણે તત્પર જેહ વર્તતા;
 એવા પરોથી જગ આ ઠગાય રે ! પોકારીએ કોની સમોપમા ? અરે ! ૬
 છે સર્વદા મુક્ત છતાં ય વિશ્વના, કરો રહ્યા સર્જન-નાશ-પાલના ! ! !
 એવા જ વંધ્યાસુત તુલ્ય દેવને, આશ્રે કિયો ચેતનવંત ભુવને ? ૭

૨ હે વીતરાગ ! તહારો પણ પ્રતિપક્ષી છે અને તે વળી ક્રોધ આદિથી યુક્ત છે, એવી ઉક્તિ સાંભળીને વિવેકીઓ શું જીવે ખરા કે ? કારણ કે તહારો પ્રતિપક્ષ છે એવી અસંભાવ્ય વાત સાંભળીને તો વિવેકીને ડૂળી મરવા જેવું થાય. તાત્પર્ય કે-તહારો પ્રતિપક્ષ છે એવી વાત પણ વિવેકી કાને ધરે નહિં, તો પછી માને તો શી જ રીતે ?

૩ હવે ધારો કે દલીલની ખાતર પ્રતિપક્ષ માનીએ તો તેમાં આમ વિરોધ આવે છે: (૧) જે તું વીતરાગનો પ્રતિપક્ષ વિરક્તવીતરાગ હોય, તો તે તો તું જ છે એમ પ્રતીત થાય છે, (Both are identical) એટલે પ્રતિપક્ષનું અસ્તિત્વ રહેતું નથી. (૨) અને જે તે પ્રતિપક્ષ રાગી હોય, તો પણ તે તહારો પ્રતિપક્ષ હોઈ શકે નહિં; કારણ કે પ્રતિપક્ષપણું સમાન શીલાદિવાળા-સમોવડીઆમાં ધરી શકે; પણ આ તો કયાં સૂર્ય અને કયાં આગીઓ ? આમ બીજા પ્રકારની યુક્તિથી તહારો પ્રતિપક્ષ-સમોવડીઓ-વિરોધી થતો નથી, -આખા વિશ્વમાં તહારા સામા પક્ષે ઉભો રહી શકે એવો કોઈ નથી.

૪ અનુત્તર વિમાનવાસી દેવો ‘ જલવસત્તમ ’ કહેવાય છે, કારણ કે સાત જલ વિશેષ આયુષ્ય હોત તો તે અનુત્તર વિમાને જવાને બદલે મોક્ષગતિને પામત. અનુત્તર કહેવાનું કારણ એ કે આથી ઉત્તર-અધિકતર આયુસ્થિતિ નથી. કહ્યું છે કે-

“ ઠિઈળ સેઠા લવસત્તમા વા ”

શ્રી સુત્રકૃતાંગ ૧, ૫, ૨૪

૫ વંચનમાં-ઠગવામાં. ૬ અન્ય દર્શનીઓ.

૭ નિત્યમુક્ત છતાં જે વિશ્વના સર્જન, પાલન અને સંહારમાં તત્પર છે એવા વંધ્યાપુત્ર જેવા દેવને કયો સચેતન મનુષ્ય સેવે ?-‘ વાંઝણીનો પુત્ર ’ કહેવો એ જેમ વદતોબ્યાધાત છે-તેમ એવા પ્રકારનું દેવવરણ પણ વદતો વ્યાધાત છે સ્વયં જ ખંડિત થાય છે. અત્રે કવિએ પરદર્શનીએ કદપેલા દેવને વંધ્યાસુતની ઉપમા આપી તીવ્ર કટાક્ષ કર્યો છે.

શ્રી વીતરાગસ્તવ-ભાષાનુવાદ.

૧૨૯

કામાર્ત્ત જે ને જઠરાગ્નિ-આર્ત્ત જે, એવા ય દેવોર્થો થતા કૃતાર્થ જે!!
 દેવાસ્તિકો^૮ તે પર દર્શનોત્થા, હા હા! કરે નિન્હવ તું સમાનના. ૮
 અપુષ્પ^૯ શા કોષ પ્રમાણુનો વળી, ઉત્પ્રેક્ષણુ તેમ જ કલ્પના કરી;
 ગર્જિત ગેહે પર વાદો એહવા, ન માય દેહે ત્યમ નિજ ગેહમાં!!! ૯

રથોદ્ધતા.

સ્નેહરાગ દઢ કામરાગ વા, શક્ય છે સહજમાં નિવારવા;
 દષ્ટિરાગ^{૧૦} પણ દુષ્ટ છેદવો, સંતને પણ સુદુ^{૧૧}કરો હવો. ૧૦
 દષ્ટિ તો સમ, મુખ પસન્ન ને, જેહનું વચન પ્રિય લોકને;
 એહવા પ્રોતિદ નાથ! તું પ્રતિ, રે' ઉદાસ જન મૂઢ હર્મતિ. ૧૧

અનુદ્દય.

વાયુ થલે દ્રવે અદ્રિ, જલ જવલે કવચિત્ યદિ;
 તોય આત્મ^{૧૨} થવા યોગ્ય, રાગાદિચસ્ત ના કદી. ૧૨

इति पष्ठः प्रकाशः

ભગવાનદાસ મનઃસુખભાર્ય મહેતા.

૮ અત્રે શ્રી કલિકાલસર્વજ્ઞે માર્મિક ઉપહાસમિશ્રિત કટાક્ષ સાથે ખેદ વ્યક્ત કર્યો છે કે:-કામાગ્નિ અને જઠરાગ્નિથી પીડાઈ રહેલા દેવોવડે પણ જે પોતાને કૃતાર્થ-કૃતકૃત્ય માને છે એવા પરદર્શની દેવાસ્તિકો-ચુસ્ત દેવભક્તો બિચારા અરે રે! આપ જેવાનો નિહવ-અપલાપ કરે છે!!

૯ આકાશપુષ્પ જેવું કોષ પ્રમાણુ ઉત્પ્રેક્ષીને અને કલ્પીને ઘરમાં ગાજતા એવા 'ગૃહશ્વરા' પરવાદીઓ પોતાના દેહમાં કે ગેહમાં માતા નથી! ફૂલીને ફાળકા અને છે!!

૧૦ દષ્ટિરાગ છેદવો સંતને પણ કઠિન છે.

आप्ति हि रागद्वेषमोहानामेकान्तिक आत्यन्तिकश्चक्षयः । सा येषा-
 मस्ति ते खल्व्वाप्ताः ॥

સ્યાદ્વાદમંજરી. પ્રલો. ૧ વિવરણ.

અર્થાત્—આપ્તિ એટલે રાગ-દ્વેષ-મોહનો એકાંતિક અને આત્યંતિક ક્ષય, તે જેને હેાય તે આત્મ-વિશ્વસનીય પુરૂષ.

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.

જૈન દર્શનની દ્રષ્ટિએ.

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૦૮ થી ૧૧૩]

ચેતના કે ચિત્તનું અસ્તિત્વ ભૌતિક પદાર્થોથી સ્વતંત્ર હોય એમ વિશ્વને માયારૂપ ગણવાથી પ્રતીત થઈ શકે છે. આનું કારણ એ કે ચિત્તની ઉપર આધાર રાખતાં દ્રવ્યમાંથી ચિત્તની સંભાવના ન જ હોઈ શકે. વિશ્વ-વ્યાપી ચેતના જ સત્ય વસ્તુ છે એમ વેદાન્ત માને છે. આ વિશ્વવ્યાપી ચૈતન્યને વેદાન્ત ઈશ્વર કે બ્રહ્મ પણ કહે છે. બ્રહ્મ સિવાયનું બધું એ ભ્રમ-રૂપ છે, એવો વેદાન્તનો સ્પષ્ટ મત છે.

કુદરતના નિયમોની અનિવાર્ય આવશ્યકતા અને એકરૂપતા માટે ભૌતિક પદાર્થોનું અસ્તિત્વ ખાસ જરૂરનું છે એવી દલીલનો પ્રતિકાર સહેલાઈથી થઈ શકે છે. આખું એ વિશ્વ સત્ય હોય કે કાલ્પનિક હોય પણ તેથી પ્રાયોગિક વિજ્ઞાનમાં કંઈ પણ પરિવર્તન નથી થતું. કુદરતના નિયમો કુદરતનાં સ્વરૂપ વિષયક આપણા વિચારો ઉપર લેશ પણ નિર્ભર રહેલ નથી. કુદરતનું સ્વરૂપ સત્ય હોય કે કાલ્પનિક હોય અને એ સંબંધમાં આપણા વિચારો ગમે તે હોય. કુદરતના નિયમો સ્વાયત્ત છે. કુદરતનાં સ્વરૂપ સંબંધી આપણા વિચારોનો નિર્બંધ કુદરતના નિયમો ઉપર ચાલી નથી શકતો.

માયાવાદની દ્રષ્ટિએ કુદરતના નિયમો સંબંધી ક્રૅન્ટનું મતવ્ય સત્ય છે એમ સામાન્ય રીતે મનાય છે. ક્રૅન્ટનું એ મતવ્ય નીચે પ્રમાણે છે:—

“વસ્તુઓનું અસ્તિત્વ કેટલાક નિયમોને આધીન છે એમ અનુભવ ઉપરથી આપણને જણાય છે. નિયમો અને વસ્તુઓનો સંબંધ બહુ વિચારવા જેવો છે. નિયમોમાં વસ્તુઓ અંતર્ગત થતી હોવાનું મનાય તો વસ્તુઓને અનુલક્ષીને નિયમો છે એમ કહી શકાય. વસ્તુનું અસ્તિત્વ અમુક સ્વરૂપમાં અવશ્ય હોવું જોઈએ એમ અનુભવ ઉપરથી બોધ નથી મળતો. વસ્તુઓનાં સ્વકીય સ્વરૂપનું શિક્ષણ અનુભવથી અશક્ય છે.”—(Prolegomena pp, 50-51.)

વસ્તુઓનાં સ્વરૂપના સંબંધમાં વિચારણાથી યથાર્થ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. વસ્તુઓનો અનુભવ વસ્તુઓના સંસર્ગથી થાય છે. વસ્તુઓનો અનુભવબુદ્ધિના નિયમોને સર્વદા અનુરૂપ નીવડે છે. આથી વસ્તુઓના

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.

૧૩૧

નિયમો બુદ્ધિના નિયમો કે એવા જ કોઈ નિયમોને સ્વાધીન છે એમ કહી શકાય. પ્રકૃતિના નિયમોની અચલતામાં રહેજ પણ પરિવર્તન કદાપિ શક્ય નથી

કુદરતના નિયમો અવિચળ અને સુનિશ્ચિત છે એવો નિર્ણય સર્વથા સચુક્તિ છે. દ્રવ્યનાં સ્વરૂપથી તેમની એકતા અને અચલતા સુરક્ષિત રહે છે. ચિત્ત અને ભૌતિક પદાર્થ એ બે સૌથી મહત્ત્વનાં દ્રવ્યો છે. ચેતનાનો વિશ્વ સાથે સંસર્ગ રહે તો વિશ્વ કાદપનિક હોય તો પણ સત્ય વિશ્વની પરિસ્થિતિ બેટલી જ તેની આવશ્યકતા આપણને થઈ પડે એ નિર્વિવાદ છે.

ખરો જ્ઞાતા કોણ છે ? એ પ્રશ્ન હવે આપણી સમીપ ઉપસ્થિત થાય છે. કોઈ મનુષ્ય પોતે જ ખરી રીતે જ્ઞાતા બની શકે ? બુદ્ધિ એ ખરો જ્ઞાતા છે કે નહિ ? એવા એવા અનેક પ્રશ્નો આ સંબંધમાં આપણે વિચારવાના રહે છે. જો મનુષ્ય પોતે જ ખરો જ્ઞાતા હોય તો તેને કાળે કરીને અમુક વસ્તુઓ કે ઘટનાઓની વિસ્મૃતિ ન થાય. જ્ઞાન અને વિસ્મૃતિનો મેળ ન હોઈ શકે. જ્યાં જ્ઞાન છે ત્યાં વિસ્મૃતિની સંભાવના ન હોય. વિસ્મૃત થયેલી વસ્તુઓ કે ઘટનાઓનું પુનઃ સ્મરણ થઈ શકે છે એ ઉપરથી જ્ઞાન તો કાયમ રહે છે એમ પ્રતીત થાય છે. આધુનિક માનસશાસ્ત્ર ઉપરથી વિસ્મરણનાં સંભાવનીય કારણોનું યથાર્થ જ્ઞાન મળી રહે છે. ભૂલમાં ફેંકી દીધેલી વસ્તુનું હીપ્નોટીઝમના પ્રતાપે સ્મરણ થયાના દ્રષ્ટાન્તો પણ મળી આવે છે. વસ્તુ ફેંકી દેવામાં આવી હતી એ કોણે જાણ્યું ? વસ્તુને ફેંકી દેવાતી કોણે જોઈ ? વસ્તુ ક્યાં પડી એનું સ્મરણ કોને થયું ? વિગેરે પ્રશ્નો આ સંબંધમાં ઊઠે એ સાહજિક છે. એ પ્રશ્નોનો જવાબ એક જ હોઈ શકે અને તે એ જ કે આત્માએ આત્મા સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ છે, એમ વેદાન્ત કહે છે. સચ્ચિદાનંદ એટલે અસ્તિત્વ, ચેતના અને સુખ. આત્મા એ ખરો જ્ઞાતા છે, શરીર નહિ. ચેતના અનંત અને સર્વજ્ઞ છે એવી પણ વેદાન્તની માન્યતા છે.

દરેક આત્મા અને પરમાત્મા વચ્ચે સંપૂર્ણ એકરૂપતા છે, કોઈ પણ આત્મા પરમાત્માથી ભિન્ન નથી એમ વેદાન્તની દ્રષ્ટિએ નિશ્ચયપૂર્વક કહી શકાય. ચેતના અમર છે અને તે સદાકાળ અપરિવર્તનશીલ છે. વસ્તુઓનું જ્ઞાન અને અન્વીક્ષણ ચેતના ઉપર જ નિર્ભર છે. ચેતના જન્મ, મૃત્યુ અને સમયથી પણ પર છે. ચેતનારૂપ મહાન્ આંતર સત્ય તત્ત્વ સાથે એકતા કરનાર જીવાત્માઓ જ અમરત્વ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. દ્રશ્યમાન વિશ્વને ઇંદ્રિયોની ક્રિયાનો નિર્બંધ હોવાથી, ઇંદ્રિયોથી દ્રશ્યમાન વિશ્વનું મહત્ત્વ

૧૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિશિષ્ટ પ્રકારનું નથી. ખરું મહત્ત્વ તો ચેતનાનું જ છે. ચેતના એ જ જીવન્ત સત્ય તત્ત્વ છે. સ્વપ્નમાં નિરખેલી વસ્તુઓના સંબંધમાં મમત્વભાવ સેવી હુઃખી થવું તેના કરતાં વસ્તુના સ્વરૂપમાં શ્રદ્ધા રાખવી એ ઇષ્ટ છે.

“ તત્ત્વમસિ ” અર્થાત્ “ તે (પરમાત્મા) તું જ છે ” એ વેદાન્તનો મોક્ષમંત્ર છે. આથી સન્ધ્યદાનંદ સ્વરૂપ અંતરાત્મા એ જ આરાધનાને પાત્ર છે. એની જ ભક્તિ ઘટે છે. સન્ધ્યદાનંદ સ્વરૂપ આત્માની ભક્તિ અને આરાધનાથી સત્ય સુખ, શાન્તિ અને અમરત્વની પ્રાપ્તિ થાય છે. આત્માની ભક્તિ વિના અજ્ઞાન અને હુઃખમય દશા જ રહે છે. સત્ય સુખના વાંચ્છુકોએ આથી આત્માનો સાક્ષાત્કાર કરી લેવો જોઈએ. આત્માનો સાક્ષાત્કાર એ જીવનનું સર્વોચ્ચ આધ્યાત્મિક ધ્યેય છે.

ભૌતિક વિશ્વ ચિત્તને પરાધીન હોવાથી તે નાના પ્રકારના અસંખ્ય ભાવોથી પરિપૂર્ણ એક મહાન્ ભાવરૂપ છે. વસ્તુઓ એ ભાવરૂપ છે અને ભાવનું સત્ત્વ અન્વીક્ષણમાં રહેલું છે એમ બકલી કહે છે. વેદાન્તીઓ અસ્તિત્વનું રહસ્ય આ પ્રમાણે જ સમજે છે. વેદાન્તીઓને સન્ધ્યદાનંદ સ્વરૂપ આત્મા વિના બધું ચે બ્રમરૂપ લાગે છે. આત્મા તેમને બ્રહ્મરૂપ લાગે છે. વેદાન્તીઓનું બ્રહ્મ વિષયક મંતવ્ય શબ્દાતીત છે. વાણીથી વ્યાખ્યેય સર્વ વસ્તુઓના અસ્વીકારથી જ બ્રહ્મની વ્યાખ્યા થઈ શકે એમ વેદાન્તીઓ માને છે. આથી બ્રહ્મની વ્યાખ્યામાં ‘ નેતિ નેતિ ’ (તે નહિ, તે પણ નહિ) એ શબ્દો ખાસ આવશ્યક થઈ પડે એ સમજી શકાય તેવું છે. વેદાન્તીઓ બ્રહ્મની વ્યાખ્યા કરતાં ‘ નેતિ નેતિ ’ એ શબ્દોનો વારંવાર ઉપયોગ અવશ્ય કરે છે.

આત્માનું અસ્તિત્વ દરેક ક્ષેત્રોમાં પ્રવર્તે છે. આત્માના અસ્તિત્વનો અસ્વીકાર કે અવગણના ન જ થઈ શકે. ચેતનાનો અસ્વીકાર કેમ થઈ શકે ? આત્મા મૂર્તિમંત દ્રષ્ટા છે. આત્મા મૃત્યુથી પર છે. આત્મારૂપી દ્રષ્ટા સંબંધી જેને કંઈ જ્ઞાન જ નથી તે વસ્તુતઃ કંઈ નથી જાણતો એમ કહી શકાય. જીવનમાં આત્માને જ ખરો જાણવાનો છે. આથી આત્માનું સત્ય જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરનારને હૃદયવી સર્વ જ્ઞાન નિરર્થક અને ભારરૂપ લાગે છે. આત્મજ્ઞાન એ જ ખરું જ્ઞાન છે. શાશ્વત્ આત્માનું સત્ય જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરનારને ખીન્ન જ્ઞાનની શી જરૂર રહે ? આત્મા એ જ ખરું જીવન છે. આત્મા સર્વવિધ આધ્યાત્મિક ઉન્નતિનાં કારણરૂપ છે. આત્માનું જ્ઞાન એ જ સર્વોચ્ચ જ્ઞાન છે. એ જ્ઞાનમાં જ પરમસુખ છે. એ જ્ઞાન જ મુક્તિદાયી છે.

લિચ્છવિઓની રાજધાની.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૨૪ થી ૧૨૬).

બુદ્ધદેવનું પ્રથમ આગમન.

બુદ્ધદેવે પહેલવહેલાં વૈશાલીમાં પગલાં કર્યાં તે વખતની પરિસ્થિતિ “ મહાવસ્તુ ” માં મળી આવે છે. એ વખતે ભયંકર રોગચાળો ફાટી નીકળ્યો હતો. લોકો પોતાના પ્રાણ બચાવવા અહીંતહીં નાસભાગ કરી રહ્યા હતા. મૃત્યુના પંજમાંથી ઉગરવા કેટલાકો, બીજો કોઈ ઉપાય ન સૂઝવાથી, આસ-પાસના તાપસોના આશ્રમે જઈ રહ્યા હતા. કોઈ રીતે નગરમાં શાંતિ થાય તે સારૂ સૌ તનતોડ પ્રયત્ન કરતા હતા.

એ વખતે લિચ્છવિરાજ તોમરની આગેવાની નીચે કેટલાક નાગરિકો મગધની રાજધાની-રાજગૃહમાં બુદ્ધદેવ પાસે પહોંચ્યા. તેમણે બુદ્ધદેવની સહાય માગી.

જૈન ગ્રંથોમાં પ્રસિદ્ધ રાજવી જિંજિસાર-શ્રેણિક, એ વેળા મગધના સિંહાસનને શોભાવતો. બુદ્ધદેવે જિંજિસારની અનુમતિ મેળવવા લિચ્છવિરાજ તોમરને આજ્ઞા કરી.

તોમરે મગધરાજ પાસે જઈ વિનંતિ કરી. જિંજિસારે ઘણી ખુશીથી પોતાની સમ્મતિ આપી. વિશેષમાં એણે તોમરને ઉદ્દેશીને કહ્યું કે: “ તથાગતનું તમારી સીમામાં સારૂં સ્વાગત થવું જોઈએ.” તોમરે એ આદેશ માથે ચડાવ્યો.

શ્રેણિક પોતે બુદ્ધદેવને વળાવવા પોતાના રાજ્યની છેલ્લી સીમા સુધી સાથે ગયો. લિચ્છવીઓને આ ચમત્કૃત જેવા રોગચાળામાંથી ઉગારી લેવા જિંજિસારે બુદ્ધદેવને ફરી એક વાર આગ્રહ કર્યો.

વિશુદ્ધ ચૈતન્ય એ જ વિશ્વમાં અપરિવર્તનશીલ અને સદૈવ જીવન્ત છે, એવો અદ્વૈતમતવાદીઓનો મત ઉપરોક્ત વિચારોથી સિદ્ધ થાય છે. ચેતનામાં ગુણ કે સત્ત્વની દ્રષ્ટિએ કોઈ કાળે પરિવર્તન નથી થતું. જન્યુત કે સુષુપ્ત અવસ્થામાં ચેતના તેને તે જ રહે છે.

—ચાલુ

૧૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જે માર્ગે બુદ્ધદેવ વિહરવાના હતા તે માર્ગે એટલે કે રાજગૃહથી ગંગા નદી સુધીનો પોતાનો રાજ્યપ્રદેશ ખૂબ સાફ કરાવ્યો-હથેલી જેવો સમતળ કરાવ્યો, સુગંધી દ્રવ્યો છાંટકાવ્યા, ઘન-પતાકાઓ બાંધાવી અને નકશીથી ભરેલા ભારે મૂલ્યવાળાં વસ્ત્ર ખીછાવ્યાં. ઠેકઠેકાણે ફૂલ પથરાવ્યા અને અગુરના ધૂપથી દિશાઓ ભરી દીધી. શ્રેણિકની સાથે એના કેટલાક દરબારીઓ પણ બુદ્ધદેવને વિદાય આપવા ગયા.

સામેથી લિચ્છવિ-નાગરિકોએ પણ એવું જ ભવ્ય સ્વાગત કર્યું. વૈશાલીવાસીઓ ભાતભાતનાં લાલ, નીલ, હરિત, હરિદ્રા, પિંગળ અને રક્ત વર્ણના ઉજ્જવળ વસ્ત્રો પહેરી તૈયાર રહ્યા. બુદ્ધદેવ આ લિચ્છવીઓના સુંદર, મનોહર, ઉજ્જવળ પોષાક વિગેરે જોઈ ખૂબ ખુશી થયા. પોતાની સાથેના લિશ્તુઓને એમણે કહ્યું:

“લિશ્તુઓ, ત્રયચ્ચિંશ સ્વર્ગના દેવતાઓને તમે સુદર્શના નગરમાંથી ઉપવન ભણી જતા નથી જોયા. સંપદ અને ઐશ્વર્યમાં એ દેવતાઓની સાથે સ્પર્ધા કરે એવા આ લિચ્છવિઓને એક વાર જોઈ લો. એમનાં હાથી, સુવર્ણછત્ર, સુવર્ણદોલા, સ્વર્ણરથ ગુઓ. સુવર્ણલંકારથી શોભતા, લાખના રંગથી રંગેલા રાતા વસ્ત્રોવાળા આ લિચ્છવિ ગુવાનો, વૃદ્ધો અને પ્રૌઢો કેવી મનોહર છટાથી ચાલી રહ્યા છે તે ગુઓ.”

જંગાના કિનારાથી માંડી વૈશાલી-નગરી સુધીનો માર્ગ, રાજ શ્રેણિક કરતાં પણ સરસ રીતે એમણે શણગારી રાખ્યો હતો. બુદ્ધદેવ અને એમના લિશ્તુઓના ઉતારા માટે તેમજ એમનાં સુખ-સગવડ અર્થે લિચ્છવિઓએ પૂરેપૂરી કાળજી રાખી હતી.

બન્યું એવું કે બુદ્ધદેવની પધરામણી થતાં રોગચાળાનો ઉપદ્રવ શમી ગયો. જેઓ બીમાર હતા તેઓ પણ સાજા થઈ ગયા.

આદર-સન્માન સાથે લિચ્છવિઓ બુદ્ધદેવને નગરમાં લઈ ગયા. માર્ગમાં બુદ્ધદેવ અને લિશ્તુઓના આરામ માટે પણ એમણે ગોઠવણ કરી રાખી હતી. નગર-પ્રવેશ પછી બુદ્ધદેવે માંગળિક-સ્વસ્ત્યન ગાથા સંભળાવી.

એમણે વૈશાલીની અંદર કે ખંડાર રહેવાની ના પાડી. ગોશુંગીના નિમંત્રણને માન આપી, નગરથી દૂર ઉત્તર દિશામાં ઘણું દૂર સુધી પ્રસરેલા અરણ્ય “મહાવન”માં આશ્રય લીધો.

વૈશાલી-લિચ્છવીઓની રાજધાની.

૧૩૫

કુટાગારશાળા.

લિચ્છવિઓએ ગૌતમ બુદ્ધ અને એમના સંઘના લિક્ષુઓની સગવડ માટે, મહાવનમાં એક કુટાગારશાળા બંધાવી હતી. બુદ્ધદેવે એ સ્થાનમાં વસવા લિક્ષુઓને ભલામણ પણ કરી હતી. એક વાર લિચ્છવિઓએ મહાવનમાં જઈ તપાસ કરી તો તે દિવસે બુદ્ધદેવ આપાલ-ચૈત્યમાં જ આખો દિવસ રહ્યા હતા એમ સાંભળ્યું. લિચ્છવિઓ ત્યાં ગયા અને બુદ્ધદેવ તેમ જ બૌદ્ધ સંઘના લિક્ષુઓ માટે કુટાગારશાળા અર્પણ કરી.

એ ઉપરાંત જે જે ચૈત્યમાં બુદ્ધદેવ રહ્યા હતા તે બધાં ચૈત્યો-સપ્તાશ્ર ચૈત્ય, બહુપુત્ર ચૈત્ય, ગૌતમ ચૈત્ય, કપિનહ ચૈત્ય, મર્કટહદ-તીર ચૈત્ય લિચ્છવિઓએ બુદ્ધદેવને સમર્પ્યાં. એ પછી ગણિકા આશ્રપાલીએ પણ પોતાનો મહોટો આશ્રકુંજ બૌદ્ધ સંઘને નામે ચડાવી દીધો. બાલિકાઓએ પણ બાલિકા-છબિ અથવા બાલિકા-રામ બૌદ્ધ સંઘને સુવ્રત કર્યાં.

રાજગૃહની જેમ વૈશાલીમાં બૌદ્ધ ધર્મનો ખૂબ પ્રચાર કરવાની બુદ્ધદેવની ઇચ્છા હતી, તેથી તેઓ વખતોવખત વૈશાલીમાં આવી લોકોને ધર્મનો ઉપદેશ આપતા. બુદ્ધદોષે “રત્ન સૂત”માં જે ટીકા ઉમેરી છે તેમાં પણ લગભગ એવી જ જાતનું વર્ણન છે. એ કહે છે તેમ વૈશાલીમાં એકલો રાજચાળો જ ન હતો. લોકો દુર્ભિક્ષ અને ભૂતના ભયથી વ્યાકુળ બન્યા હતા.

બૌદ્ધ સાધુઓની શિથિલતા.

બુદ્ધદેવની પોતાની હૈયાતીમાં જ સંઘના સાધુઓમાં વખતોવખત શિથિલતા આવતી હોય એમ ‘મહાવગ્ગ’ના વિવેચન પરથી જણાય છે. દાખલા તરિકે એક વાર બુદ્ધદેવ રાજગૃહથી વૈશાલી આવતા હતા. ગૌતમક-ચૈત્યમાં રાત્રે ઉતર્યા. એ વખતે સાધુઓએ, જોઈએ તે કરતાં પણ વધારે અને સુશોભિત કપડાં સંઘરેલાં એમણે જોયા.

એક તો શિયાળાનો સમય હતો અને રાત્રે હિમ પણ પડતું હતું. ઓછામાં ઓછા કેટલાં કપડાંથી ચલાવી શકાય એ બુદ્ધદેવે પોતે આચરી બતાવ્યું અને એ પછી એ પ્રકારનો લિક્ષુઓને ઉપદેશ આપ્યો.

કુટાગાર-શાલામાં એક વાર પીવાનું પાણી બગડી ગયું. લિક્ષુઓ તો એ પાણી જ વાપરતા. બુદ્ધદેવે સૌને બોલાવીને, પાણી ગળ્યા વિના-શુદ્ધ કર્યા વિના ન વાપરવું એવી મતલબનો ઉપદેશ આપ્યો.

૧૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કેટલાક સાધુઓ, ગૃહસ્થને ત્યાંથી ખૂબ સારાં સારાં મિષ્ટાન્ન લઈ આવતાં અને પછી માંદા પડતા. બુદ્ધદેવે એ સમયના નામાંકિત વૈદ્ય જીવક કૌમારભચ્ચને બોલાવી સાધુઓની ચિકિત્સા કરાવી.

રહેવાનાં મકાનો કેવી પદ્ધતિએ તૈયાર કરવાં જોઈએ તે પણ તેમણે વૈશાલીના એક વ્યાખ્યાનમાં જ કહ્યું હતું.

વૈશાલીમાં એક વાર બે લિક્ષુઓ લડી પડ્યા. બદ્ધ નામના લિક્ષુએ, બીજા લિક્ષુના વિષયમાં કેટલીક ખોટી અફવાઓ ફેલાવી. ગૌતમ બુદ્ધે એ વાત જાણી ત્યારે તેમણે બદ્ધનું લિક્ષાપાત્ર ખુંચવી લેવાની સંઘને આજ્ઞા કરી. પછી બદ્ધને ઘણો પસ્તાવો થયો. તેણે બીજા લિક્ષુની માફી માગી. એ પ્રકરણ એટલેથી જ પતી ગયું.

જૈન સંઘમાં જેવી સાધુ, સાધ્વી, ધ્રાવક, શ્રાવિકાની-ચતુર્વિધ સંઘની વ્યવસ્થા હતી તેવી જૌદ્ધ સંઘમાં ન હતી. લિક્ષુણીને માટે સંઘમાં મુદ્દલ સ્થાન ન હતું. બુદ્ધદેવ વૈશાલીમાં-મહાવનની કુટાગારશાળામાં હતા એ વખતે મહાપ્રજાપતિ-ગૌતમી (બુદ્ધદેવની ધાત્રી) કેટલીક સ્ત્રીઓ સાથે કપિલ-વસ્તુથી ત્યાં આવી અને પોતાને લિક્ષુણી બનવાનો અધિકાર આપવા આજીજી કરી. પહેલાં તો એમણે લિક્ષુણિ-સંઘ સ્થાપવાની ના પાડી; પણ આનંદના સમજાવવાથી સમ્મતિ આપી.

પાલી તેમજ સંસ્કૃત સાહિત્યમાં વૈશાલીનું જે વર્ણન મળી આવે છે તે પરથી વૈશાલી ભારે સમૃદ્ધિવાળી નગરી હોય એમ લાગે છે. પાલી ગ્રંથ-મહાવગ્ગ કહે છે તેમ વૈશાલી ધનધાન્યથી ઉભરાતી હતી, પુષ્કળ માણસો અહીં વસતા અને ખાનપાનની સામગ્રી પ્રચુર પ્રમાણમાં રહેતી. મ્હોટી અટ્ટા-લિકાઓ, શિખરબંધ મંદિરો, ઉદ્યાનો અને કમળ-સરોવરો પણ હતા.

લલિતવિસ્તરમાં વૈશાલીનો વૈભવ બતાવનારો એક પ્રસંગ છે. તુષિત સ્વર્ગના દેવો એકઠા થયા છે. બોધિસત્ત્વે કયા વંશમાં જન્મ લેવો તેની ચર્ચા ચાલે છે. તુષિત દેવલોકના દેવો કહે છે કે “ વૈશાલીમાં જ બોધિસત્ત્વે જન્મ લેવો જોઈએ. વૈશાલીમાં ધન-ધાન્ય અને સમૃદ્ધિની છાજો ઉડે છે. સુખ, ઐશ્વર્ય રેલાઈ રહ્યાં છે. એ સુંદર અને આંખને આરામ આપે એવા શહેરમાં વિવિધ જાતિનાં માણસો વસે છે. ઘરો પણ કેટલાં મનોહર છે ? બપોળે-ત્રણ ત્રણ માળની હવેલીઓ છે. ગૃહનાં શિખરો આકાશ સાથે વાત કરે છે. કીલ્લા અને રાજમહેલ પણ છે. અસંખ્ય ઉદ્યાનો કુસુમોની વાસથી ખેંકી રહ્યા છે.

વૈશાલી-લીચ્છવીઓની રાજધાની.

૧૩૭

દેવલોક કરતાં આ નગરી કોઈ પ્રકારે ઉતરતી નથી. બોધિસત્તવને જન્મ લેવા સારૂ એ જ યોગ્ય સ્થાન છે. ”

જે કે દેવોએ એ સ્થાન પસંદ ન કર્યું, છતાં લિચ્છવીઓની રાજધાની-વૈશાલી ઐશ્વર્યવાળી, સમૃદ્ધિશાળી હતી એ સંબંધે જરા ય શંકાને સ્થાન નથી. એ સિવાય વૈશાલી હંમેશા ગાન-તાનથી ગુંજી રહેતી એવો ઉલ્લેખ પણ મળે છે.

ફાહિયાનના સમયે મહાવન.

બુદ્ધદેવની પછી લગભગ એક હજાર વર્ષે ચીની મુસાફર ફાહિયાન અહીં આવ્યો હતો. તે લખે છે કે “ આ વિશાલ નગરીની ઉત્તર દિશામાં વિસ્તારવાળું અરણ્ય પડ્યું છે, અહીં આનંદના દેહાવશેષ ઉપર એક સ્તુપ છે. બુદ્ધદેવ અહીં એ જોશરીવાળા વિહારમાં રહેતા. ” આ વિહાર, મહાવનવાળી કુટાગારશાળા જ હોવી જોઈએ.

બુદ્ધઘોષ : મહાવન.

બુદ્ધઘોષ, સુમંગળ-વિલાસિનીમાં મહાવનનો અર્થ શહેરની ભાગોળથી માંડી હિમાલય સુધીનો પ્રદેશ કરે છે. કુટાગારશાલાનો અર્થ દેવવિમાન જેવી આકૃતિ કરે છે. સ્તંભની ઉપર મહેલ હતો અને મહેલની ઉપર શિખર હતું, તેથી જાણે કે દેવવિમાન જ હોય એવો ભાસ થતો. ફાહિયાનના વર્ણન સાથે સરખાવતાં એક સ્તંભ ઉપર નહીં પણ અનેક સ્તંભ ઉપર સંધારામ નિર્માણ હશે અને મીનારા પણ હશે. ફાહિયાન જેને આંગણા કહે છે તે વસ્તુતઃ એક ઉપર બીજી ગેલેરી જેવા દેખાતા હશે.

ફાહિયાન પછી બસે વર્ષે હ્યુઆનસીંગ આ વિહારના લગ્નાવશેષ જોઈ ગયો હતો. તે પણ એને મળતું જ વર્ણન આપે છે.

આનંદના દેહાવશેષ.

ટીબેટના ગ્રંથોમાં અને ફાહિયાનના લખાણમાં આનંદના દેહાવશેષ વિષે લગભગ એક સરખી ઘટના મળે છે. એમ કહેવાય છે કે પોતાના દેહનો હવે કંઈ બાકી નથી એમ માની આનંદ, મગધમાંથી વૈશાલી તરફ જવા રવાના થયો. દેવતાઓએ અન્તતશત્રુને એ સમાચાર પહોંચાડ્યા. અન્તતશત્રુ મગધનો સમ્રાટ હતો. તેણે સૈન્ય તૈયાર કરાવ્યું અને પોતે પણ રથમાં બેસી, આનંદની પાછળ ગયો. બીજી તરફ વૈશાલીમાં આનંદ આવે છે એમ જાણી

૧૩૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

લિચ્છવીઓ તેનું સ્વાગત કરવા તૈયાર થયા. મગધ અને વૈશાલી વચ્ચે ગંગા નદી વહેતી હતી. નદીના એક કિનારે અન્નતશત્રુનું સૈન્ય અને બીજી કોર લિચ્છવીઓનો સમુદાય હાજર થઈ ગયો.

આનંદને મુંઝવણ થઈ. પોતે જો મગધની હદ છોડી વૈશાલીમાં જાય તો અન્નતશત્રુ યુદ્ધ જાહેર કર્યા વિના ન રહે અને જો ત્યાંથી પાછો ફરે તો લિચ્છવીઓ નારાજ થાય. આનંદે નદીના કિનારે જ સ્થિરતા કરી, ત્યાં જ એણે પોતાનો દેહ છોડ્યો. લિચ્છવીઓ અને અન્નતશત્રુ વચ્ચે સમાધાન થયું. બન્નેએ આનંદના દેહાવશેષનો અડધો ભાગ લેવો એવી શરત સ્વીકારી. વૈશાલીમાં અને મગધમાં પણ આનંદના દેહાવશેષ ઉપર સ્તૂપો નિર્માયા.

વૈશાલીનો વિશેષ વૃત્તાંત.

હુનચ્યાંગે વૈશાલીનું વિશેષ વર્ણન આપ્યું છે. “ રાજ્ય ૫૦૦૦ લી. જેટલા વિસ્તારમાં છે. દેશની ભૂમિ ખૂબ રસાળ છે. આંખા, કેળાં અને બીજાં ફળો ભરચક નીપજે છે. લોકો પણ સૌજન્યવાળા અને પરાપકારી છે. એમને કોઈ ધર્મ વિષે દુરાગ્રહ નથી. ”

ટીબેટી-ગ્રંથ-ખાસ કરીને દુલ્લ ગ્રંથમાં વૈશાલીને પૃથ્વી ઉપરના સ્વર્ગની ઉપમા આપવામાં આવી છે. મોટી મહેલાતો, સુંદર બગીચાઓ, આરામકુંજો અને વિવિધ પક્ષીઓના કણ્ઠપ્રિય કલરવને લીધે વૈશાલી બીજી અમરાવતી જેવું લાગતું. લિચ્છવિઓના આનંદ-ઉત્સવો બારે માસ ચાલતા. એ ઉત્સવ-આનંદને લીધે ખરેખર પ્રમોદના પ્રવાહ વહેતા.

વૈશાલીનું સ્થાન.

લિચ્છવિની રાજધાની વૈશાલી કયા સ્થાને હશે એ વિષે ઐતિહાસિકોનાં થોડા મતભેદ છે. જનરલ કનિંગહામ, તિરહૂતના મુઝફરપુર-જિલ્લામાં બસાઠ ગામને પુરાતન વૈશાલી તરિકે ઓળખાવે છે. સેન્ટ માર્ટીન એ વાતને ટેકો આપે છે. દુઃખની વાત એ છે કે કનિંગહામ જેવા જોઈએ તેવા પૂરાવા રજૂ કરી શક્યા નથી. એટલે કનિંગહામનું કથન કેટલાકો માની શકતા નથી.

રાઈસ-ડેવીડનો મત એવો છે કે તિરહૂતમાં જ કોઈ એક સ્થાને પુરાણું વૈશાલી હોવું જોઈએ; પણ તે કંઈ નક્કો સ્થાન બતાવી શકતા નથી.

ડૉ. ડબલ્યુ હોર્ડ સાહેબ સામાન્ય પુરાવાના આધારે સારાણ અથવા છાપરા જિલ્લાના એરાન્ડ નામના સ્થાનને વૈશાલી માને છે. એરાન્ડ ગંગાના ઉત્તર તીરે છે-છાપરાથી પ્રાયઃ સાત માઈલ દક્ષિણપૂર્વમાં છે.

વૈશાલી-લોચ્છવીઓની રાજધાની.

૧૩૯

વૈશાલી સંબંધી એક ખાસ નિબંધમાં ડૉ. સ્મીથ, ઉપરની છેલ્લી વાતનો ઇનકાર કરે છે. તેઓ કર્નિંગહામના અનુમાનને વળગી રહે છે. બસાઢ જ વૈશાલી હોયું જોઈએ એમ કહે છે.

ઈ. સ. ૧૯૦૩-૦૪ માં જે ખોદાણુકામ થયું હતું તેના આધારે ડૉ. બ્લોક સાહેબ બસાઢને જ વૈશાલી હોવાનું જણાવે છે. ખોદાણુકામમાંથી ડૉ. બ્લોકને રાજા વિશાલકા ગઢ અને બીજી થોડી સામગ્રી મળી આવી હતી. માટીના ત્રણ બુદ્ધ બુદ્ધ પ્રકારના થર પણ એક એક ઐતિહાસિક સત્ય સંભળાવે છે. સૌથી ઉપરનો થર મુસલમાન યુગની વાત કહે છે. એનાથી પાંચ ફૂટ નીચેનો થર ગુપ્ત સમયની કથા ઉઘારે છે અને ત્રીજો થર કયા પ્રાચીન યુગનો હશે તે હજી નથી સમજાયું.

સર જેન માર્શલની યુક્તિઓ એ વિષય ઉપર નવો પ્રકાશ નાખે છે. એ કહે છે કે બીજા થરમાંથી, એક ઓરડામાંથી સાત સો જેટલા માટીના સીક્કા મળી આવ્યા છે. ઘણું કરીને કરાર કે દસ્તાવેજ ઉપર મહાર આંકવામાં એ વપરાતા હશે. થોડા સીક્કા એવા છે કે જે અમલદારોના ઉપયોગમાં આવતા હશે અને થોડા એવા છે જે વેપારીઓ વાપરતા હશે. એક મુદ્રામાં શિવલિંગ અતે ત્રિશૂળનું ચિન્હ છે, અને “ આમ્રાટકેશ્વર ” શબ્દો લખેલા છે. એકાદ દેવમંદિરની એ મીઠકત હોય એવો વધુ સંભવ છે.

ગુપ્ત રાજા, રાણી અને રાજકુમારોના નામ ઉપરથી તેમ જ અક્ષરની કોતરણી ઉપરથી ઇ. સ. ના ચોથા-પાંચમા સૈકાના ગુપ્ત-સમ્રાટના શાસન-સમયના હોય એમ લાગે છે.

બીજા કેટલાક સીક્કા ઉપરથી આ લાગ “ તીરભુક્તિ ” ના નામથી ઓળખાતો હશે. બીજા કેટલાકમાં વૈશાલી નગરીનું નામ પણ છે. એક ગોળાકાર માટીના સીક્કામાં ન્હાની શી પુલછાળ છે અને એની વચ્ચેવચ્ચ એક સ્ત્રી પોતાની બે સખીઓ સાથે ઉભી છે. નીચે સમાનાંતર રેખાઓમાં આવા શબ્દો છે

(૧) [વૈ] શ્યાદ્યાય-અરપ્રકૃતિ- [કુ] (૨) તુમ્બિના [મ] બીજા એક મુદ્રામાં પણ આવા જ અક્ષરો છે.

આ બધા ઉપરથી એ જ પુરાતન વૈશાલીનું સ્થાન હશે એવો નિર્ણય બંધાય છે. ખોદકામ હજી ઘણું અધુરું છે.

બસાઢ સ્તૂપની નીચે-પૃથ્વીના પેટાળમાં, ભારતીય ઇતિહાસની કોણ બાજુ કેટલી એ અમૂલ્ય સામગ્રી દટાયેલી પડી હશે ? (ચાલુ.)

વિવિધ વિચારશ્રેણી

માનવ જીવનનું સાકેદ્ય—

- ૧ અનંત જ્ઞાનીઓએ દર્શાવેલા માર્ગમાં વીચું સ્કુરાવવું.
- ૨ તેમ ન બની શકે તો અહોરાત્ર તે માર્ગમાં રહેવાની અભિલાષા.
- ૩ પરમ ઉપકારી એવા શ્રી જિનેશ્વરદેવોના વચનો પર પૂર્ણ શ્રદ્ધા.
- ૪ જિનવાણી પ્રત્યે બહુમાન.
- ૫ તે માર્ગમાં-જિનેશ્વરના માર્ગમાં અન્યને જોડવારૂપ પ્રયત્ન.
- ૬ દાનાદિક ચાર ધર્મોનું યથાશક્તિ પાલન.
- ૭ મૈત્રી આદિ ચાર અને અનિત્યાદિ બાર ભાવનાની નિત્ય યાદ.
- ૮ માનવ બંધુઓ-ભગિનીઓ વિગેરેની યથાશક્ય સેવા.
- ૯ પ્રમાણિકપણું, નીતિના સર્વ સામાન્ય નિયમોનું પ્રતિપાલન.
- ૧૦ ગૃહસ્થ તરીકેની ફરજોનું પાલન.
- ૧૧ લક્ષ્મીની સાર્થકતારૂપ સુપાત્રદાન અનુકંપાદાન.

મહામંત્ર નવકાર—

- ૧ દધીને મથન કરવાથી જેમ તેમાંથી ઘૃતરૂપ તત્ત્વ પ્રાપ્ત થાય છે તેમ ચૌદ પૂર્વના દોહન-સારરૂપ એક માત્ર શ્રી નવકાર મંત્ર છે.
- ૨ નવ લાખ અથવા તેથી વધારે ગણવાથી નરક આદિ અશુભ ગતિઓથી બચાવનાર એક માત્ર નમસ્કાર મહામંત્ર છે.
- ૩ મૃત્યુ વખતે જેના સ્મરણથી શુભ ગતિગમનની ખાત્રી મળે છે તે શ્રી નવકાર મંત્ર છે.
- ૪ અનંત લવોના એકઠા થયેલા પાપકર્મો જેના સ્મરણ માત્રથી દહન થઈ જાય છે તે શ્રી નવકારમંત્ર છે.

વિવિધ વિચારશ્રેણી.

૧૪૧

- ૫ જેના સ્મરણથી ભૂત-પ્રેતાદિક હલકા પ્રકારના વ્યંતરોની શક્તિ કુંઠિત થઈ જાય છે-મનુષ્ય પર તેની અસર નથી જતી, તે શ્રી નમસ્કારના જ પ્રભાવથી.
- ૬ એવા મહામંગલકારી સર્વ મંગલોમાં પ્રથમ મંગલરૂપ શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રનું સૌ કોઈ એકાગ્ર ચિત્તે ધ્યાન કરે.

મહાગુણ : સેવા—

- ૧ સેવા એ મહાન અપ્રતિપાતિ ગુણ છે.
- ૨ તેથી દુર્ગંધા જાય છે.
- ૩ નમ્રતા કેળવાય છે (સેવાથી).
- ૪ ખીમારના હૃદયના ઉંડાણમાંથી નીકળેલા આશીર્વાદો મળે છે
- ૫ બહુશ્રુતો, નિર્ગંથ મુનિજનો આદિ તેમ જ શ્રી જિન વિગેરેની સેવાથી સેવક પોતે સેવ્ય બને છે અર્થાત્ તે પદ પ્રાપ્ત થાય છે.
- ૬ સેવામાં ભેદ ન હોવો જોઈએ. પોતાનો અને પારકાનો, નાના-મોટાનો, પૂજ્ય-અપૂજ્યનો, સ્ત્રી-પુરૂષનો, સ્વજાતિ-પરજાતિનો, સ્પૃશ્ય-અસ્પૃશ્યનો મનુષ્ય-તિર્યંચનો વિના ભેદે, વિના સંકોચે જ્યાં જરૂર હોય ત્યાં ખરે સેવા-ભાવી પહોંચી જાય છે.
- ૭ સેવાભાવ વધુ ને વધુ વિકાસ પામો એમ ઇચ્છીએ.

જીભમાં શું રહેલું છે ?—

- ૧ જીભમાં અમૃત રહેલ છે.
- ૨ જીભમાં ઝેર પણ રહેલ છે.
- ૩ જીભથી મિત્રતા બંધાય છે.
- ૪ જીભથી દુશ્મનાવટ પણ થાય છે.
- ૫ જીભમાં મિષ્ટભાષીપણું છે. સારા, મૃદુ-કોમળ અને વિનયવાળા વચનો બોલાય છે.
- ૬ જીભમાં કટુભાષીપણું છે. કડવા, નિર્દય, મર્મઘાતક, અવિનયી એવા વચનો પણ બોલી શકાય છે.
- ૭ જીભથી વિજય પ્રાપ્ત થાય છે.

આત્મ-કલ્યાણના સાધન.

અનુ० વિકૃલદાસ મૂ.-શાહ બી એ.

ત્રણ વાતોથી હંમેશાં બચો-પોતાની પ્રશંસા, બીજાની નિંદા અને પરદોષદર્શન,
ત્રણ વાતો ધ્યાન રાખીને કરો-ઈશ્વરનું સ્મરણ, બીજાનું સન્માન અને
પોતાના દોષ જોવા તે.

ત્રણ વાતનો હંમેશાં વિચાર કરો-લગવાનનો પ્રેમ કેવી રીતે પ્રાપ્ત થાય ?
દુઃખીનાં દુઃખ કેવી રીતે દૂર થાય ? હૃદય પાપશૂન્ય કેવી રીતે થાય ?

ત્રણ વાતોનો હંમેશાં અમલ કરો-સત્યનો અહિંસા અને લગવાનનો નામજપ.
ત્રણ વાતોથી સદા અલગ રહો-પરચર્યા, વાદવિવાદ તથા નેતાપણું.

ત્રણ પર સદા દયા કરો-અબલા ઉપર, પાગલ પર અને માર્ગ-ભૂલેલા પર.
ત્રણ પર દયા ન કરો-પોતાના પાપ ઉપર, આળસ ઉપર અને ઉચ્છંખલતા ઉપર.

- ૮ જીલથી પરાજય પણ મળી શકે છે.
- ૯ જીલવી યથા-કીર્તિ મળી શકે છે.
- ૧૦ જીલથી અપયશ-અપકીર્તિની પ્રાપ્તિ પણ થાય છે.
- ૧૧ જીલથી મનુષ્યને સર્વત્ર માન મળે છે.
- ૧૨ જીલથી મનુષ્ય અપમાન પામે છે.
- ૧૩ જીલથી સ્તુતિ થાય છે.
- ૧૪ જીલથી નિંદા પણ થઈ શકે છે.
- ૧૫ જીલથી મોટા સંગ્રામો થાય છે.
- ૧૬ જીલથી સુલેહશાંતિ પણ થાય છે.
- ૧૭ જીવનના પ્રત્યેક ક્ષેત્રમાં “ જીલ ” અગત્યનો લાગ લગવે છે. જો તેને કાબૂમાં રાખવામાં આવે તો તેનો સદુપયોગ થાય છે અને જો તેને છૂટી મૂકવામાં આવે તો અનેક દુર્ગુણોની પરંપરા-દુઃખોની પરંપરા પણ તેનાથી સાંપડે છે. અસ્તુ !

રાજપાળ મગનલાલ વહેરા.

આત્મ-કલ્યાણના સાધન.

૧૪૩

- ત્રણને સદા વશ રાખો-મન, ઉપરથી ઇન્દ્રિય અને જીભ.
- ત્રણને વશ હંમેશા રહો-લગવાનને, ધર્મને અને શુદ્ધ કુલાચારને.
- ત્રણથી સદા મુક્ત રહો-અહંકારથી, મમતાથી તથા આસક્તિથી.
- ત્રણ પર મમતા કરો-ઈશ્વર પર, સદાચાર પર અને ગરીબો પર.
- ત્રણથી સદા ડરતા રહો-અભિમાનથી દંભથી અને લોભથી.
- ત્રણની સમક્ષ સદા નમ્ર રહો-ગુરુ, માતા તથા પિતા.
- ત્રણ સાથે સદા પ્રેમ કરો-ઈશ્વર, ધર્મ અને દેશ.
- ત્રણને હંમેશા હૃદયમાં રાખો-દયા, ક્ષમા તથા વિનય.
- ત્રણનું સદા સેવન કરો-સન્ત, સત્શાસ્ત્ર અને પવિત્ર ભૂમિ.
- ત્રણને હૃદયથી દૂર કરો-રાગ, દ્વેષ તથા મત્સર.
- ત્રણ ત્રતોનું સદા પાલન કરો-પરસ્ત્રીસેવનનો ત્યાગ, પરધનનો ત્યાગ અને અસહાયની સેવા.
- ત્રણ વતોમાં શંકા ન કરો-શાસ્ત્રવચન, ગુરુવચન તથા શુદ્ધ મનની પ્રેરણા.
- ત્રણનું ભરણપોષણ કરો-માતાપિતા, સ્ત્રી-બાળકો તથા દીન-દુઃખી.
- ત્રણ પ્રકારના લોકોથી દૂર રહો-નાસ્તિકથી. માતાપિતા અને ગુરુનો દ્રોહ કરનારથી તથા સંતપુરુષોની નિંદા કરનારથી.
- ત્રણની દશા પર વિશેષ ધ્યાન રાખો-વિધવા સ્ત્રી અનાથ બાળક અને પરાશ્રિત પ્રાણી.
- ત્રણની આવશ્યકતા પર વિશેષ ધ્યાન આપો-મુંગા પ્રાણી, સંસારત્યાગી અને કંઈપણ ન માગનાર અતિથિ.
- ત્રણની પરવા ન કરો-ધર્મપાલન ખાતર કષ્ટની, બીજના દુઃખ દૂર કરવા ખાતર ધનની અને રોગીની સેવા કરવામાં પોતાના શરીરની.
- ત્રણ જણને ન રોકો-જલ્દી ચાલનારી ગાડીમાં ચડવાની ઇચ્છાવાળા મુસાફરને, બીજની સેવા કરનારને તથા દાતાને.
- ત્રણ કાર્યમાં ખૂબ ઉતાવળ કરો-લજનમાં, દાનમાં અને શાસ્ત્રના અભ્યાસમાં.
- ત્રણ કાર્યોમાં ઢીલ કરો-મુકદ્દમાબાજીમાં, વિવાદમાં અને કોઈના દોષનિર્ણયમાં.
- ત્રણ આવેશો વખતે કોઈ પણ ક્રિયા કરતાં અટકી જાઓ-ક્રોધ વખતે, કામવાસના વખતે અને લોભ વખતે.
- ત્રણનું સન્માન કરો-વૃદ્ધનું, પવિત્ર ગ્રાહ્યણનું અને નિર્ધનનું.

૧૪૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ત્રણ કાર્ય ખૂબ મન લગાડીને કરો-લજન, લગવાનું ધ્યાન અને સત્સંગ.

ત્રણ આંસુ પવિત્ર માનો-પ્રેમનાં, કરુણાનાં અને સહાનુભૂતિનાં.

ત્રણ આંસુ અપવિત્ર માનો-શોકનાં, ક્રોધના અને દંભનાં.

ત્રણ બનવામાં સુખ માનો-અજ્ઞાન સેવક, વ્યર્થ નિંદાના પાત્ર અને પરસુખનાં સાધન.

ત્રણ વાતોનો દુરાગ્રહ ન કરો-સંપ્રદાયનો, પોશાકનો અને પોતાના મતનો.

ત્રણ વાતોનો હંમેશાં સદાગ્રહ રાખો-સત્યનો, ધર્મનો અને સચ્ચરિત્રનો.

ત્રણ બનાવો-ધર્મશાળા, ડ્રૂવા અને દેવમંદિર.

ત્રણની ઘૃણા ન કરો-રોગીની, નિર્ધનની અને હલકી જાતિના લોકોની.

ત્રણની ઘૃણા કરો-પાપની, અભિમાનની અને મનની મલિનતાની.

ત્રણ જગ્યાએ ન જાઓ-વેશ્યાગૃહ, બુગારખાતું અને દારૂનું પીકું.

ત્રણ જગ્યાએ દરરોજ જાઓ-દેવમંદિર, સંતની ઝુંપડી અને આશ્રવિકાતું સ્થાન.

ત્રણની મશ્કરી ન કરો-અંગહીનની, વિધવા અથવા અનાથની અને દીન-દુઃખી પ્રાણીની.

ત્રણને હંમેશાં પ્રણામ કરો-ઇશ્વર, માતપિતા, પતિ વગેરે ગુરૂજન તથા સંત મહાત્મા.

ત્રણ બાબતો મનની ઉન્નતિ માટે હંમેશા નિયમિત કરો-સ્વાધ્યાય, ધ્યાન અને પોતાના માનસિક દોષોનું સ્મરણ.

ત્રણ બાબતો સ્વાસ્થ્ય માટે હંમેશાં નિયમિત કરો-શુદ્ધ હવામાં ફરવું, નિયમિત આહારવિહાર અને કુપચ્યનો ત્યાગ.

ત્રણ બાબતથી જ્ઞાન મળે છે-શ્રદ્ધા, તત્પરતા અને ઇન્દ્રિય સંયમ.

ત્રણ નરકના દરવાજામાં કદી પણ ન જાઓ-કામ, ક્રોધ અને લોભ.

ત્રણ આવશ્યક સાધન કરો-સમતા, સંયમ અને સર્વ પ્રાણીઓના હિતની ચેષ્ટા.

ત્રણને ગુરૂ ન બનાવો-સ્ત્રી સેવીને, ધનના લોભીને અને દંભીને.

ત્રણનું ચિંતન ન કરો-સ્ત્રીનું, ધનનું અને નાસ્તિકનું.

આત્મ-કલ્યાણના સાધન.

૧૪૫

ત્રણું ચિંતન નિત્ય કરો-લગવાનું, સંતવાણીનું અને વૈરાગ્યનું.

ત્રણ મુખ્ય સાધન કરો-વૈરાગ્ય, અભ્યાસ અને લગવાનની કૃપા પર વિશ્વાસ.

ત્રણ મહાન શક્તિઓનો આશ્રય ગ્રહણ કરો-લગવાનની શરણુગતિ, લગ-વત્કૃપા તથા આત્મશક્તિ.

ત્રણ પર વિશ્વાસ રાખો-લગવાનની દયા પર, આત્માની શક્તિ પર અને સત્ય શુદ્ધ આચરણ પર.

ત્રણ પર આસ્થા ન રાખો-કૂટનીતિ પર, દુરાચાર પર અને અસત્ય પર.

ત્રણ બાબત ભૂલી જાઓ-આપણે કોઈના ઉપર કરેલો ઉપકાર, બીજાએ આપણા પર કરેલો અપકાર, તથા ધન, માન, સાધન. વગેરે ને લઈને આપણી ઉંચી સ્થિતિ.

ત્રણ બાબત યાદ રાખો-આપણે કોઈને કરેલું નુકશાન, બીજાએ આપણા ઉપર કરેલો ઉપકાર અને ધન, માન, જીવન વગેરે સર્વ અનિત્ય છે, વિનાશી છે એ નિશ્ચય.

ત્રણ ન બનો-કૃતદ્વન, દંભી તથા નાસ્તિક.

ત્રણ બનો-નમ્ર, સરલ અને ઈશ્વરમાં શ્રદ્ધાળુ.

ત્રણનો આશ્રય લ્યો-ઈશ્વરનો, આત્માનો અને નિરભિમાન પુરૂષાર્થનો.

ત્રણ બાબત ન જુઓ-પોતાના ગુણ, બીજાના દોષ અને પ્રાણીઓની રતિ કીડા.

ત્રણ બાબત જુઓ-પોતાના દોષ, બીજાના ગુણ અને મહાત્માઓના આદર્શ ત્યાગપૂર્ણ આચરણ.

ત્રણું ખંડન ન કરો-બીજાના ઈષ્ટનું, બીજાના શાસ્ત્રનું અને પોતાના નિશ્ચયનું.

ત્રણું ખંડન કરો-કેવળ પ્રારબ્ધનું, અકર્મફલનનું અને શાસ્ત્રવિરોધી આચરણનું.

ત્રણ પ્રકારના વચન બોલો-સત્ય, હિતકારી અને મધુર.

ત્રણ પ્રકારના વચન ન બોલો-અસત્ય, અનિષ્ટ કરનારું અને કડબું.

ત્રણ માટે જરૂર બોલો-લગવદ્ ગુણાનુવાદ, આવશ્યક સત્યવચન તથા પરોપકાર.

ત્રણની સાથે હંમેશાં સ્નેહપૂર્ણ વર્તન રહો-પોતાની પત્ની સાથે, પોતાના નોકરો સાથે તથા ગરીબ લોકો સાથે.

ત્રણની સેવામાં તમારું સદ્જ્ઞાન્ય સમજો-માતાપિતાની, સંતમહાત્માની અને દુઃખી જીવોની.

શ્રી આત્મારામજી શતાબ્દિ લેખમાળા.

(લેખાંક ૧)

શતાબ્દિની પ્રેરણા:—

પંજાબમાં દયાનંદ સરસ્વતી કે જેઓ આર્યસમાજના સ્થાપક છે તેમની શતાબ્દિ થોડા સમય પર ઉજવાઇ, એ જોઈ પંજાબી બંધુઓને શ્રી આત્મારામજી મહારાજની શતાબ્દિ ઉજવવાની ઈચ્છા ઉદ્ભવી. એ વાત ભાગ્યેજ કોઈ જાણતી અગત્યી હશે કે આત્મારામજી મહારાજ અને દયાનંદજી સમકાલીન થયેલાં છે અને ઉભયની આકૃતિઓ એટલી મળતી આવે છે કે નવીન જોનાર એકને બદલે બીજાને ધારી લે. આમ છતાં ઉભયના સિદ્ધાંતો જુદી દિશામાં ગયેલાં છે. દયાનંદજીએ મૂર્તિપૂજનો પ્રત્યક્ષ વિરોધ કર્યો છે જ્યારે આચાર્યશ્રીએ એની સ્થાપના સચેત દલીલોથી સિદ્ધ કરી દેખાડી છે. જેમ દયાનંદે આર્યસમાજનું બીજારોપણ કર્યું છે તેમ આચાર્યશ્રીએ પંજાબ કે જ્યાં સ્થાનકવાસી સંપ્રદાય જોરમાં હતો અને મૂર્તિપૂજક જોનો શોધ્યા પણ જડતા ન હતી ત્યાં સતત પ્રયાસ સેવી મૂર્તિપૂજકો જન્માવ્યા અને દેવમંદિરોની શ્રેણીથી પંજાબને શોભિતું બનાવ્યું. જોન સમાજ ઉપર પણ સૂરિજનો ઓછો ઉપકાર નથી એટલે ઉભય વ્યક્તિઓએ પોતપોતાના ક્ષેત્રોમાં ચેતનાના પૂર રેડ્યા અને નવીન સમાજને જન્મ આપ્યો, એ જોતાં પંજાબી બંધુઓને જે ભાવના જન્મી એ વાસ્તવિક છે. જ્યારે આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસુરિ પાસે એનો સ્ફોટ કરી પંજાબ પધારવા વિનંતિ કરી ત્યારે તેઓશ્રીને એક જ વિચાર આવ્યો કે જેમ આખા આર્યસમાજે શતાબ્દિ ઉજવી તેમ આખો જોન સમાજ શા માટે આત્મારામજી મહારાજની શતાબ્દિ ન ઉજવે ?

ત્રણની સેવામાં આવશ્યકતા થતાં કદીપણ સંકોચ ન રાખો—મિત્રની, પોતાની પત્નીની અને અતિથિની.

ત્રણ બાબત ગુપ્ત રાખો—સાધન, ધન અને મૈથુન.

ત્રણ બાબત પ્રકટ કરો—પોતાના પાપ, બીજાનાં ગુણ અને પરોપકારનાં સાધન.

ત્રણ વાત પ્રકટ ન કરો—પરાયા છિદ્ર અથવા એવી વાત કે જેનાથી કોઈનું ખરાબ થાય, પોતાના પુણ્યની વાત અને ગુપ્ત ગુપ્ત મંત્રણા.

ત્રણને માથે ચઢાવીને સુખી થાઓ—મહાપુરૂષો તથા ભકતોની ચરણરજ, તીર્થ-જળ અને પોતાની નિંદા

ત્રણ પામીને પુલાઈ ન જાઓ માન, પરનિંદા અને પોતાની મોટાઈ.

ત્રણની કામનામાં ન ફસાઓ—ધન, પુત્ર અને સન્માન.

વીસમી સદીના પ્રભાવિક ન્યોતિર્ધર

શ્રી આત્મારામજી મહારાજની શતાબ્દિ

વર્તમાન પેપરોદ્ધારા અને સ્થાન સ્થાન પર જ્યારથી ન્યાયાંલોનિધિ પંજબદેશોદ્ધારક જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજ્યાનંદસૂરિ પ્રસિદ્ધનામ શ્રી આત્મારામજી મહારાજને સો વર્ષ આ ચૈત્ર મહિને પૂર્ણ થાય છે, તેથી તેઓશ્રીની શતાબ્દિ મનાવવાનું નક્કી થયું છે ત્યારથી જૈન સમાજમાં, ગુરૂલોકતોના અંતરંગોમાં ભારે આનંદ ઊર્મીઓ ઉછળી રહી છે, દરેકના મનોસુમનો પ્રકુલિત થઈ રહ્યા છે અને ચૈત્ર માસની રાહ ચાતકની માફક જોઈ રહ્યા છે. ભાગ્યવાનો આ પુનિત પ્રસંગને ઘણા જ ઉત્સાહથી, અપૂર્વ કાર્યથી ઉજવવા પ્રયત્નો સેવી

આત્મારામજી મહારાજે પંજબમાં જૈન ધર્મનો વિજય ધ્વજ ફરકાવ્યો એ સાચી વાત છતાં તેઓશ્રીનો ઉપકાર ખીજા પ્રાંતો પર ઓછો ન હોતો. ગુજરાત-કાઠિયાવાડ-મારવાડ આદિ સ્થળોમાં તેઓ વિચર્યા ને પોતાની ઉપદેશશૈલીથી જૈન ધર્મના તરવોનો પ્રચાર કર્યો. જે કંઈ શિષ્ય સમુદાય આજે વિશાળ પ્રમાણમાં દ્રષ્ટિગોચર થાય છે તે મુખ્યત્વે કરીને એ મહારાજશ્રી તેમ જ તેમના ગુરૂભાઈ એવા શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી અને શ્રી મૂળચંદ્રજી મહારાજનો છે. એ ગુરૂ બંધુઓ વચ્ચે એખલાસ પણ સારો હતો. એ સંબંધમાં વધુ વિચાર આગળ પર કરીશું. અહીં તો કહેવાનું એ જ છે કે આચાર્યશ્રીની સલાહથી પંજબી ભાઈઓને પ્રેરણા થયેલી તે સારાથે હિંદભરતી જૈન સમાજ માટે પરિણમી. આમ આત્મારામજી મહારાજની શતાબ્દિ ઉજવવાની ભાવનાનો જન્મ થયો અને ક્રમશઃ સૂરિશ્રીના વિહાર સાથે એને વિસ્તાર વધવા માંડ્યો. એ કેવી રીતે વધ્યો ? આજે એ સંબંધમાં શું શું થઈ રહ્યું છે ? એ ક્યાં ઉજવાશે ? ઇત્યાદિ સવાલોની ચર્ચા આપણે અવશ્ય કરીશું પણ એનું સ્થાન અંતિમ રહેશે. આ પૂર્વે આત્મારામજી મહારાજના કેટલાક જીવનપ્રસંગો જોવા પડશે. એની સાથે વર્તમાન જૈન સમાજની પરિસ્થિતિનું તોલન કરવું પડશે અને એ પરથી ફક્તિતાર્થ તારવવો પડશે કે આપણે શતાબ્દિથી શું સાધવા માંગીએ છીએ. એક વાત એટલા સારું કહી દઈએ કે ગુરૂમહારાજના કેટલાક શિષ્યો તરફથી એવો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત કરાયો છે કે શતાબ્દિ જન્મથી ગણતરી કે સંવેગી સાધુ બન્યા ત્યારથી ? આનો જવાબ એક જ છે કે વ્યવહારમાં જે રીતે સો વર્ષ ગણવામાં આવે છે તે રીતે આ ગણતરી છે એમાં ચર્ચાને અવકાશ નથી ઇચ્છા થાય તો ખુલા હૃદયે સાથ આપો અને ગુરૂમ દાખવો; નહિંતર શાંત રહો અને થતું કાર્ય નિહાળો. નકામા પથરા ફેંકવાથી શો લાભ ? “શુભે યથાશક્તિ યતનીયમ્” એ ન્યાયે આ કાર્ય થઈ રહ્યું છે અને ગુરૂપ્રતાપે એમાં આનંદ રહેશે.

શ્રી ચોકશી,

૧૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રહ્યા છે. આવેલી સોનેરી તકને વિશ્વમાં વિશ્વવ્યાપક બનાવવા લકતો તન-તોડ જહેમત-પરિશ્રમ ઊઠાવી રહ્યા છે. જૈન સમાજના આંગણે આવેલી, પૂર્વના પુણ્યોદયથી મળેલી આ સોનેરી તકને સફળ કરવા, ત્રીસમી સદીના દેદીપ્યમાન ઇતિહાસમાં સુવર્ણાક્ષરે લખવા-લખાવવા લરચક શુભ પ્રયત્નો આદરી રહ્યા છે. પંજાબથી માંડીને મારવાડ-મેવાડ, ગુજરાત, કાઠિયાવાડ, દક્ષિણ-મહારાષ્ટ્ર, મદ્રાસ, બંગાલ, રંગુન, કરાંચી, અને આફ્રિકા જેવા જેવા દેશોમાં ગુરૂલકતો પોતાની લકિતનો પરચો આપી રહ્યા છે.

આ શતાબ્દિનું કાયમ સ્મરણ રાખવા એક સુંદર ફંડની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી છે. એ ફંડમાંથી શ્રી આત્મારામજી મહારાજના સ્વહસ્તે લખાયેલા પુસ્તકોનો ઉદ્ધાર થશે, પ્રાચીન જૈન ઇતિહાસનો પુનરુદ્ધાર થશે, પ્રાચીન સાહિત્યનો ઉદ્ધાર થશે અને જુની શોધખોળો કરી શૂંબલાબંધ અનેક પ્રાચીન-અર્વાચિન પ્રમાણો મેળવી જૈનધર્મની પ્રાચીનતા સિદ્ધ થાશે, તેમજ વર્તમાન પદ્ધતિને લક્ષ્યમાં લઈ ચાલુ ભાષાઓમાં, દેશ-દેશની વિવિધ ભાષાઓમાં શાસનપતિ શ્રી મહાવીર પ્રભુના મધુર ઉપદેશોનો, તત્ત્વોનો અને હિતકારી સારભૂત સુંદર બોધવચનોનો ઉદ્ધાર થશે. પ્રત્યેક આત્માને પ્રભુ વચનોનો રાગી બનાવવા પ્રયત્નો થોળશે આ રીતે ફંડની વ્યવસ્થા થોળાયેલી છે.

આથી પ્રત્યેક જૈનની એ ફરજ છે કે પોતાની શક્તિનુસાર લકિતનો લાલ લેવા, આ ફંડને વધુ પુષ્ટ બનાવવા પ્રયત્નો કરવા જોઈએ. હરેક ગામવાળાઓને આથી સૂચના કરવામાં આવે છે કે તમોએ શતાબ્દિ માટે પ્રેમ-હાર્દિક ભાવ જે રીતે બતાવ્યો તેવી જ રીતે તમો તમારા ગામમાં નગરમાં ફંડનું કામ ચાલુ કરો, તમો તમારા આડોસી-પાડોસીઓને, મિત્રોને, સંબંધીઓને અને તમારા લાગતાવળગતાઓને આ ફંડના મેંબર બનાવો. ચિરસ્મરણીય આ કાર્યમાં સુંદર ફાળો આપી, અપાવી દાતાઓનું નામ અમર બનાવવા પ્રેરણાઓ કરો. જીંદગીની આ સુંદર તક સાધવા અને ગુરૂલકિતનો લહાવો લેવાનો છે. વારં-વાર આ ટાઈમ નથી મળવાનો એ સહુએ ધ્યાનમાં રાખવું જરૂરી છે.

આ શતાબ્દિ ફંડમાં એક સો ને એક ભરનાર મેંબર ગણાય છે. ફંડની વ્યવસ્થા વખતે પોતાનો અવાજ પહોંચાડી શકે છે. તેમ જ એક સો ને એક ભરનારને સ્મારક અંક, જે શતાબ્દિ મહોત્સવ ઉપર દળદાર પુસ્તકરૂપે અનેક નામી વિદ્વાનોના સુંદર-બોધપ્રદ લેખોથી ભરેલો પ્રગટ થશે તે આપવામાં આવશે. એ સ્મારક અંક બહાર આવતાંની સાથે ઇતિહાસમાં અનેરો જ

વીસમીસદીના-જ્યોતિર્ધરની શતાબ્દિ.

૧૪૯

પ્રકાશ પાડનાર નીવડશે. દુનિયાના સુપ્રસિદ્ધ લેખકોના લેખો-ઇંગ્લિશ, હિન્દી, ગુજરાતી અને સંસ્કૃત ભાષાઓના લેખોથી એ અંક સ્મારક-ગ્રંથ વિભૂષિત બનેલો પ્રત્યેક મેંબરોના કોમલ કરકમલમાં આપવામાં આવશે. એ લઘ્ય મનોહર સ્મારક અંક પુસ્તકાલયોનું એક ઉત્તમોત્તમ આભૂષણરૂપ થશે તેમ જ દરેકનો સાચો મિત્ર થઈને રહેશે. આ સુંદર લાલ મેળવવા દરેક ભાઈ-બહેનોએ શતાબ્દિ ફંડમાં પોતાનું નામ મેંબર તરીકે લખાવી પોતાનું નામ અમર બનાવવું જ જોઈએ.

યદ્યપિ આ ફંડમાં વધુમાં વધુ રકમ એક સો ને એક રાખવામાં આવી છે. જેની શક્તિ આટલી રકમ આપવાની ન હોય તે પોતાની શક્તિને વિચારીને જેટલી આપે તેટલી લેવી પણ એમ ઠરાવ્યું છે. કોઈએ સુંઝાવું ન જોઈએ કે એક સો ને એક જ આપવાના છે. નહીં, નહીં તમારી ભાવના હોય તેટલી રકમ આપી શકો છો. જરૂર આપો અને તમારું નામ પ્રંડમાં નોંધાવો. આ પ્રંડ કેવળ શ્રીમન્તો માટે નથી પરંતુ દરેકને માટે છે. કહેવાની મતલબ એટલી જ છે કે સહુ ભાઈ-બહેનો આ પ્રંડમાં પોતાનું નામ શક્તિ અનુસાર લખાવો એ જ મારી સૂચના છે.

અત્રે એક વાત જણાવી દઉં છું કે આ કાર્ય પૂજ્યપાદ પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજે પોતાની ફરજ સમજીને પોતાના માનનીય અને પૂજ્યોની સાથે પુણ્ય વિચારણા કરીને જ પછી બહાર કહ્યું છે. કોણ એવો ભાગ્યહીન હશે કે આવેલો આ બહુ મૂલ્યસમય ન વધાવી લે ? આ કાર્યથી જૈન સમાજને ઘણો જ ફાયદો રહેલો છે, તેથી યદિ કોઈ તમારા સમક્ષ પોતાની પ્રજાને ભૂલાવી દઈ, ગુરૂદ્રોહીપણાનું આ વખતે કાર્ય લજવે તો તમો તે વખતે સાપ્ત જણાવી દેજો કે પૂજ્યવર્ય શ્રી આત્મારામજી મહારાજ એકલા શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી મહારાજના નથી પરંતુ આખી જૈન સમાજના એ તારણહાર મહાત્મા છે, તેથી આ કામ પણ જૈનસમાજને અધિક ફાયદો પહોંચાડનાર છે એમાં બે મત કોઈના હોય એમ લાગતું નથી. શ્રી આત્મારામજી મહારાજની શતાબ્દિ તો કેવળ નિમિત્તભૂત છે. લાલ તો જૈન સમાજને થવાનો છે.

વીસમીસદીના શ્રી આત્મારામજી મહારાજ મહાન્ જ્યોતિર્ધર થઈ ગયેલા હોવાથી, તેમજ નીકટના પરમોપકારી હોવાથી એઓશ્રીના ઉપકારોનું પવિત્ર સ્મરણ આ શતાબ્દિદ્વારા કરી આપણે આપણી ફરજ અદા કરવાની

૧૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભાવનગરમાં જૈનોને અંગે શું શું છે ? તે માટે કંઈક ખુલાસો.

(ચર્યાપત્ર)

કોઇપણ ગામ या શહેરમાં જૈન સમાજ માટે જાણીતી વસ્તુ શું શું છે તે જણાવવું તે એક સામાન્ય ડીરેક્ટરી જેવું ગણી શકાય અને તેને માટે પૂર્ણ માહિતી મેળવ્યા પછી પ્રકટ કરાય-જણાવાય એ સીધો માર્ગ છે; છતાં પોતા માટે કંઈક અને અન્ય માટે જાણવા છતાં, નજરે જોવા છતાં, અપૂર્ણ લખવું કે ખીલકલ ન જણાવવું અને તેવી રીતે પ્રકટ કરવું તે ખીજા માટે અન્યાય પૂરતું ગણાય કે કેમ તે વાચકને સોંપી તે માટે હવે ખુલાસો કરીએ છીએ. આ માસના ભાઈજંઘ જૈન ધર્મ પ્રકાશમાં પાં ૩૨૭ મેં ભાવનગરમાં જૈનોને અંગે શું શું છે ? તે લેખમાં લેખક પોતાની માનેશ વસ્તુ માટે તો ગમે તે લખી શકે; પરંતુ આ સભાની હકીકત તે પેજમાં ૨૦ માં નંબરમાં જણાવતાં અપૂર્ણ અને પોતે જાણવા છતાં શ્રી કુંવરજી ભાઈએ અમુક ખાસ વસ્તુ જણાવ્યા જેવી છોડી દીધી છે. પોતે પોતાની સંસ્થા માટે “ સારા પાયાવાળી ભાઈજેરી અને વાંચનાલયવાળી ” એમ લખે છે અને “ આ સભાની ભાઈજેરી અને વાંચનાલય ફ્રી છે, જેમાં દશ હજાર પુસ્તકો છે અને પર પેપરો આવે છે, જૈન અને જૈનેતર પુસ્તકો મનુષ્યો લાભ લે છે તેટલું જ નહિં પણ ભાવનગરની તો શું પરંતુ દિંદમાં જૈનોની વસ્તીવાળા શહેરમાં જ્યાં જ્યાં જૈનોની ભાઈજેરીઓ છે, તેના કરતાં સારી અને વ્યવસ્થિત પ્રથમ નંબરે આ સભાની ભાઈજેરી છે, એમ દર્શનશાસ્ત્રના અભ્યાસી, જૈનધર્મના પ્રખર અભ્યાસી જર્મન પ્રોફેસર

છે. બાકી જેઓ શ્રી આત્મારામજી મહારાજના કહેવાતાં છતાં, શ્રી આત્મારામજી મહારાજના નામે આજ સુધી પોતાનું ટકુ ચલાવે જતાં છતાં જેઓ શ્રી આત્મારામજી મહારાજને માનતાં જ નથી એવા દુનીયાથી ઉતરી ગયેલાઓને દૂર કરી દેવા જોઈએ. એમાં જ જૈનસમાજનું કલ્યાણ રહેલું છે. જેઓને પોતાના ગુરૂનીજ પડી નથી એ જૈનસમાજનું શું ઉકાળવાના હતા ? આવાઓ-કર્તવ્યશૂન્યો શતાબ્દિ માટે ગમે તેમ પોકારો કરે તો કરવા જ દેવા. આપણે શાંતિથી કાર્યને સફળ કરવા જ ધ્યાન આપવું જોઈએ.

અંતમાં આટલું જ નિવેદન કરવું ઉચિત ધારૂં છું કે આપણા ભાગ્યો-દયે પ્રાપ્ત થયેલ આ શતાબ્દિને હરપ્રકારે સફળ કરવા અને વિશ્વમાં વ્યાપક બનાવવા સહુએ એકી સાથે યોગ્ય પ્રયત્નો આદરવા જોઈએ. શાસનદેવ બધા ગુરૂલકતોને આ ગુરૂલકિતના અનુપમ કાર્યમાં પ્રેરણા કરે એટલું ઇચ્છી અત્રે જ વિરમું છું.

અછારી (વાપી)
૧૯૯૨ આત્મ સં ૦ ૪૦
તા. ૧૭-૧૨-૩૫
મંગળવાર

પૂજ્યપાદ આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વર
મહારાજ અંતેવાસી
ચરણવિજય

હાં મૂર્તિપૂજા શાસ્ત્રોક્ત હૈ:—લેખક મુનિશ્રી જ્ઞાનસુંદરજી મહારાજ. શ્રી રત્નપ્રભા-
કરજ્ઞાનપુષ્પમાળાના ૧૫૩ મા નંબર તરીકે આ છુક ફ્લોદી-મારવાડથી પ્રગટ થયેલ છે.
અનેક શાસ્ત્રાધારો આપી મૂર્તિપૂજા આ લઘુ છુકમાં સિદ્ધ કરવામાં આવી છે, તેટલું જ
નહિ પરંતુ લેખક મુનિ મહારાજે મૂર્તિ નહિં માનનારાઓના સિદ્ધાંત લઇ તેને દલીલ-
પૂર્વક અસિદ્ધ કરી બતાવ્યા છે, કિંમત ત્રણ આના. પ્રકાશકને ત્યાંથી મળી શકશે.

મુંબઈની કચ્છી દશા ઓશવાળ જૈન જ્ઞાતિનું વસતીપત્રક (સં. ૧૯૯૧)
પ્રસિદ્ધકર્તા પ્રકાશક સમિતિ.

દરેક કામને પોતાની વ્યવહારિક અને ધાર્મિક ઉન્નતિ માટે વસતીપત્રકની
ઉપયોગિતા સર્વદેશીય, સર્વમાન્ય હોય છે જ. વસતીપત્રક તે કામના માટે દર્પણ સમાન
છે, તેનાથી તે કામ માટે શું શું કરવું યોગ્ય છે તે બતાવનાર ભોમીયા સમાન છે.
વેપારમશહુર શ્રી કચ્છી દશા ઓશવાળ બંધુઓએ પોતાની જ્ઞાતિનું વસતીપત્રક તૈયાર
કર્યું તે ડહાપણભરેલું કાર્ય કયું ગણાય. દરેક જ્ઞાતિઓને આ રીતે દર વર્ષે આ રીતે
વસતીપત્રક કરવાની જરૂર છે જેથી જ્ઞાતિની પ્રગતિ થઈ શકે. અમે આ બંધુઓને
ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

નવ યુગનો જૈન—લેખક શ્રીયુત મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયા. પ્રકાશક જ્યોતિ
કાર્યાલય—અમદાવાદ રૂ. ૧-૦-૦. લેખક મોતીચંદલાઈના અત્યાર સુધીનાં વાંચન, અવલોકન
અને અનુભવના વિચારોના પરિણામરૂપે આ ગ્રંથ તેઓએ લખ્યો છે. ભવિષ્યમાં વ્યવહાર અને

સુધ્ધીન સાહેબ પણ આ સભાના રેકર્ડમાં નોટ કરી ગયા છે, તે હકીકત, સિવાય
આ સભાનો જ્ઞાનભંડાર (મુનિરાજ શ્રી ભકિતવિજયજી મહારાજ, મુનિરાજ શ્રી લગ્નિ-
વિજયજી મહાં વગેરેએ સુપ્રત (ભેટ) કરેલ છે જેમાં શુમારે સાળસો લખેલી પ્રતો (આખો
ભંડાર) તે સિવાય છાપેલ પ્રતોનો છે, તે જાણવા છતાં શ્રીયુત કુંવરજીભાઈ તે હકીકતને ઉપરોક્ત
લેખમાં ખીલકૂલ જણાવતાં નથી, તેટલા માટે જાહેરની જાણ માટે આટલું જણાવવા સાથે આ
સભાની જ્યારે જ્યારે કોઈ વખત કોઈ વસ્તુ મેટર હોય ત્યારે કુંવરજીભાઈ આવી ઉદા-
સીનતા કેમ સેવે છે? અપૂર્ણ હકીકત કે જાણવામાં આવેલ હકીકત છતાં કેમ ભૂલે છે?
તે સમજી શકાતું નથી. તે માટે આટલો ખુલાસો લખવો પડ્યો છે.

માસીક કમીટી.

૧૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ધર્મમાં મનુષ્યને માર્ગદોરવી શકે અને તેમાં ઉપયોગી થાય તેવી અનેક બાબતોનો પોતાના વિચારનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં કર્યો છે. જમાનાના તે કાળને કે અત્યારે કેટલું રચીકર કે અરચીકર કે અધમેસતું થાય તેને માટે લેખકશ્રી કોઈ જાતનો દાવો ધરાવતા નથી, પરંતુ અત્યારે શું પરિસ્થિતિ છે ? લવિષ્યમાં શું થશે ? અને શું કરવું જોઈએ ? તે માટે, આ ગ્રંથમાં પોતાના વિચારો જણાવે છે. આ ગ્રંથમાં ચર્ચાયેલ મુદ્દા ઉપર ઉહાપોહ તો જરૂર થવો જોઈએ, થશે જ. આમાંની ઘણી હકીકતો વાંચી અમુક વિચારવાળા ભડકશે પણ ખરા અને આ ગ્રંથમાં આવેલા અથવા વિચારોને અથવા સંમત ન પણ અને; પરંતુ વર્તમાન યુગને વિચાર કરવાની પ્રેરણા મળત્રા-થવા માટે લેખક મહાશયે પોતાના વિચાર આમાં બતાવ્યા છે. એકંદર રીતે આખો ગ્રંથ વાંચવાની જરૂર છે. જ્યોતિ ગ્રંથમાળાના પાંચમા પુસ્તકરૂપે અને જોનજ્યોતિ પેપરના સાહકોને ભેટ તરીકે આ ગ્રંથ આપવામાં આવેલ છે.

દિગંબર જૈન:—(કહાની અંક) સચિત્ર. જુદા જુદા વિદ્વાનોના હિંદી અને ગુજરાતી-વિવિધ લેખો, વર્તમાન સમાચારો અને અનેક વિદ્વાનો વગેરેની છપ્પીઓવડે આ અંક સુંદર બનાવ્યો છે. દર વર્ષે આ જાતની પ્રવૃત્તિ આ માસિક મોટા ખર્ચ કરી શકે છે અને દિગંબર જૈન સમાજને આ માસિકદ્વારા અનેક જાતનું સાહિત્ય વાંચન પૂરું પાડે છે. તેમનો આ સુપ્રત્યક્ત પ્રશંસાપાત્ર છે. ૨૯ મા વર્ષના પહેલા-ખીજા અંક તરીકે આ સચિત્ર અંક પ્રગટ કરવા તેના સંપાદક અને પ્રકાશક શેઠ મુલચંદ કિસનદાસ કાપડીયા. [સુરત] ધન્યવાદને પાત્ર છે.

સુધારો—ગયા અંકના પ્રથમ પાનાની ખખરમાં દશમી લીટીમાં આ શ્લોકના ૨૧ અર્થ થાય છે તેને બદલે ૫૧ અર્થ થાય છે તેમ સમજવું.

શેઠ અનુપચંદ કલ્યાણજીનો સ્વર્ગવાસ.

વળાનિવાસી ભાઈ અનુપચંદ વળાથી પોતાના વ્યવહારિક કામે અત્રે આવતાં માત્ર હાર્ટફેલથી તા. ૨૪-૧૨-૩૫ ના રોજ શુભારે પચાસ વર્ષની ઉંમરે અચાનક પંચતવ પામ્યા છે. વળામાં ખાનદાન મહેતા કુટુંબમાં શ્રીમંતાઈમાં જન્મ્યા હતા. તેઓ શ્રીમંત હોવા છતાં સાદા, સરલ, મિલનસાર, શ્રદ્ધાળુ જૈન તરીકે સુપ્રસિદ્ધ હતા. આ સભાના તેઓ ઘણા વર્ષથી લાઇફ મેમ્બર હતા, જેથી તેવા એક સભાસદની સભાને ખોટ પડી છે. તેઓશ્રીના આત્માને અનંત શાંતિ પ્રાપ્તિ થાઓ. તેઓના કુટુંબને દિલાસો આપવા સાથે તેના સુપુત્રો તેઓના પગલે ચાલી કુટુંબની કીર્તિમાં વધારો કરે તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

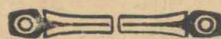
ઘણી થોડી નકલો છે. જલદી મંગાવો...

શ્રી કર્મત્રય. (૪) મૂળ.

છેલ્લામાં છેલ્લી ઢબે તૈયાર કરેલ શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત સ્વોપજા ટીકા યુક્ત ચારકર્મ-ત્રય કે જે આગળ બહાર પાડેલ આવૃત્તિઓમાં રહેલ અશુદ્ધિઓનું તેમજ આખા ગ્રંથનું (અગાઉ છપાયેલ કોઈ આવૃત્તિઓનો નહિ) પરંતુ જે તાડપત્રીય પ્રાચીન પ્રતો અને ત્રણ પ્રાચીન કાગળની પ્રતોનો ઉપયોગ કરી એનું સંશોધન ઘણીજ પ્રમાણુક રીતે કર્યું છે. કાળજીપૂર્વક સંશોધન મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજે તેમજ તેમના વિદ્વાન શિષ્ય સાક્ષરોત્તમ મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે આ ગ્રંથને સુધારવા તથા સંપાદનને લગતાં કાર્યમાં કિંમતી દિસે આપવાથી જ આવો શુદ્ધ અને સુંદર કર્મત્રયના અભ્યાસીઓ માટે અતિ ઉપયોગી અને ઉપકારક આ ગ્રંથ અમો પ્રગટ કરી શક્યા છીએ.

સ્થળે સ્થળે પેરેગ્રાફ પાડીને વિષયોને છુટા પાડેલા છે અને દરેક સ્થળે પ્રમાણુ તરીકે અનેક શાસ્ત્રીય પાઠો, તે કયા ગ્રંથો માંહેના છે તેના પણ નામો, તેના ટીપ્પણો આપેલા છે. છેવટે છ પરિશિષ્ટોમાં પ્રથમ ટીકાકારે પ્રમાણુ તરીકે ઉદ્ધરેલ શાસ્ત્રીય પાઠો, ગાથાઓ અને શ્લોક વગેરે અકારાદિક્રમ પ્રમાણુ આપેલ છે. બીજા અને ત્રીજામાં ટીકામાં આવતા ગ્રંથો અને ગ્રંથકારોના નામોનો ક્રમ એથા કર્મત્રયમાં અને ટીકામાં આવતા પારિભાષિક શબ્દોનો ક્રમ, પાંચમાં ટીકામાં આવતાં પિંડપ્રકૃતિસૂચક શબ્દોનો ક્રમ અને છેલ્લામાં વર્તમાનમાં ઉપલબ્ધ થતાં શ્વેતામ્બર-દિગમ્બર સંપ્રદાયના કર્મવિષયિક સમગ્ર સાહિત્યની નોંધ આપવામાં આવી છે.

ઉંચા એન્ડ્રીક કાગળો ઉપર નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં સુંદર શાસ્ત્રીય ટાઇપોથી છપાવી સુંદર બાઈન્ડિંગથી અત્તકૃત કરવામાં આવેલ છે. આ ગ્રંથને અંગે મળેલ આર્થિક સહાય થયેલ ખર્ચમાંથી બાદ કરી માત્ર રૂ. ૨-૦-૦ જે રૂપિયા (પોસ્ટેજ ભુક્ટું) કિંમત રાખવામાં આવેલ છે.

જયંતિ—માગશર વદ ૬ ના રોજ સ્વ૦ મહાત્મા શ્રી મૂળચંદજી મહારાજશ્રીની સ્વર્ગવાસ તિથિ હોવાથી ગુરૂલકિત નિમિત્તે આ સભાએ સવારના સાડાઆઠ વાગે શ્રી દાદાસાહેબના જિનાલયમાં આચાર્યશ્રી વિજય-વલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજકૃત “શ્રી પંચતીર્થ પૂજા” લાણાવવામાં આવી હતી તેમ જ અંગરચના કરાવવામાં આવી હતી.

Reg. No. B. 431.

અમારું પ્રકાશન ખાતું.**છપાયેલા ગ્રંથો. (મૂળ.)**

૧ શ્રી વસુદેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ-પ્રથમ અંશ.	રૂ. ૩-૮-૦
૨ શ્રી વસુદેવહિંડિ પ્રથમ ભાગ દ્વિતીય અંશ.	રૂ. ૩-૮-૦
૩ શ્રી બૃહત્કદંપસૂત્ર પ્રથમ ભાગ.	રૂ. ૪-૦-૦
૪ શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિરચિત ટીકા ચાર કર્મગ્રંથ (શુદ્ધ)	રૂ. ૨-૦-૦

છપાતાં ગ્રંથો.

૫ શ્રી વસુદેવ હિંડિ બીજો ભાગ.	૭ પાંચમો છકો કર્મગ્રંથ.
૬ શ્રી બૃહત્કદંપસૂત્ર બીજો ત્રીજો ભાગ.	
૮ શ્રી ગુણચંદ્રસૂરિ કૃત શ્રી મહાવીર ચરિત્ર. ભાષાંતર	

ગુજરાતી ગ્રંથો.

૧ શ્રી શત્રુઞ્જય તીર્થના પંદરમો ઉદ્ધાર. (તૈયાર છે.)	રૂ. ૦-૨-૦
૨ શ્રી સામાયક સૂત્ર. મૂળ ભાવાર્થ વિશેષાર્થ સંહિત.	રૂ. ૦-૨-૬
૩ શ્રી દેવસિરાઈ પ્રતિકમણુ	રૂ. ૦-૧૦-૦
૪ શ્રી પંચ પ્રતિકમણુ સુત્ર	ગુજરાતી તથા શાસ્ત્રી અને અક્ષરેવાળા (શ્રી જૈન એન્ડ્યુકેશનબોર્ડે જૈન પાઠશાળાઓ માટે મંજુર કરેલ). રૂ. ૧-૪-૦ રૂ. ૧-૧૨-૦
૫ શ્રી શત્રુઞ્જય તીર્થના પંદરમો ઉદ્ધાર અને સમરસિંહ.	રૂ. ૨-૦-૦
૬ શ્રી શત્રુઞ્જય તીર્થ વર્તમાન ઉદ્ધાર અને કર્મશાહ	રૂ. ૦-૪-૦

શ્રી જૈન આત્માનંદ શતાબ્દિ સિરિઝ.

(ગ્રંથમાળા) તરફથી પ્રકાશિત થયેલા અને થતાં પુસ્તકો.

૧ શ્રી વીતરાગ મહાદેવ સ્તોત્ર મૂળ.	૦-૨-૦
૨ પ્રાકૃતવ્યાકરણ (અષ્ટમાધ્યાય સૂત્રપાઠ).	૦-૪-૦
૩ શ્રી વીતરાગ-મહાદેવ સ્તોત્ર મૂળ સાથે ભાષાંતર.	૦-૪-૦
૪ શ્રી વિજયાનંદસૂરીચરણ (શ્રી આત્મારામજી મહારાજ) નું જીવનચરિત્ર	૦-૮-૦

છપાતાં ગ્રંથો.

૬ ચારિત્રપૂજા, પંચતીર્થ પૂજા, શ્રી પંચપરમેષ્ઠી પૂજા (ગુજરાતી અક્ષરમાં)	
૭ શ્રી નવસમરણાદિ સ્તોત્ર સન્દોહ.	
૮ શ્રી ત્રિપષ્ટિલાકા પુરૂષ ચરિત્ર (મૂળ દશ પર્વ) પ્રત તથા છુકકારે. (નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં)	
૯ ધાતુપારાયણ.	૧૦ શ્રી વૈરાગ્ય કદંપલતા (શ્રી યશોવિજયજીકૃત)

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું - ભાવનગર.